

Det Dyreetiske Råd

Udtalelse om katte

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

September 2004

Det Dyreetiske Råd

Det Dyreetiske Råd er nedsat i henhold til Dyreværnsloven, som trådte i kraft 1. september 1991. Rådet erstattede Det Ethiske Råd vedrørende Husdyr, som havde fungeret siden 1986.

Rådet bestod ved udarbejdelsen af udtalelsen af flg. 11 medlemmer:

Professor Peter Sandøe (formand)
Professor Pia Haubro Andersen
Informationschef Gudrun Andreasen
Vicedirektør Bengt Holst
Gårdejer Karsten Vig Jensen
Adm. direktør Peter Møllerup
Dyrlæge Ingeborg Mølbak
Bankfuldmægtig Bent Olufsen
Dyrlæge Anne Sørensen
Kontorchef Anne Tønnes
Journalist Gorm Vølver

Det Dyreetiske Råd har til opgave ud fra en etisk vurdering at følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelse om spørgsmål inden for dyreværn og skal på Justitsministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn (jf. Dyreværnsloven, § 25).

Der er kommet følgende udtalelser fra Det Dyreetiske Råd:

- Udtalelse om dyreforsøg (september 1992)
- Udtalelse vedrørende svineproduktion (oktober 1993)
- Udtalelse om buejagt (september 1993)
- Udtalelse vedrørende hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssigt forsvarlig måde (juni 1994)
- Udtalelse vedrørende slagtefjerkræ (februar 1995)
- Udtalelse om økologisk husdyrproduktion (november 1995)
- Udtalelse om bioteknologi i forbindelse med dyr (juni 1996)
- Udtalelse om skadedyrsbekæmpelse (maj 1997)
- Udtalelse om rituelle slagtninger (april 1997)
- Anvendelse af "Ovum-Pick-Up"-teknik til opsamling af oocytter fra tamkvæg (marts 1998)
- Udtalelse om hold af heste (marts 1998)
- Udtalelse vedrørende afregistrering af visse lægemidler til heste (november 1998)
- Udtalelse om avl af dyreracer, hvor fødselsvanskeligheder vil forekomme hyppigt (december 1998)
- Udtalelse om avl af hunde og katte (april 1999)
- Udtalelse om etiske grænser for medicinsk og kirurgisk behandling af familiedyr (september 1999)
- Udtalelse om halekupering af hunde (maj 2000)
- Debatoplæg om kloning og kloningsrelaterede teknikker (juni 2000)
- Udtalelse om kloning af dyr (februar 2001)
- Udtalelse om æglæggende høner (juni 2001)
- Udtalelse om kloning (april 2002)
- Udtalelse om pelsdyrproduktion (januar 2003)

Alle henvendelser til Det Dyreetiske Råd bedes rettet til Rådets sekretariat:

Det Dyreetiske Råd
Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. 33 92 27 80

Udtalelse om katte

1. Hovedkonklusioner

Nærværende udtalelse er blevet til efter anmodning fra regeringen, som i 2002 med sin handlingsplan for bedre dyrevelfærd har besluttet at se nærmere på forholdene for katte, der lever uden fast tilknytning til mennesker, såkaldt herreløse katte. Det Dyreetiske Råd er enig i, at der er behov for at se nærmere på de herreløse kattes forhold, men mener samtidig at de herreløse katte og deres forhold ikke kan ses isoleret fra hold af katte som familie- og husdyr. Rådet har derfor valgt at udtale sig om katte generelt.

Katte synes at indtage en særstatus både i forhold til andre husdyr, såsom hunde, idet de ved siden af at være familiedyr lever mere eller mindre som vilde dyr, og i forhold til egentlige vilde dyr, idet selv herreløse katte lever i et vist samspil med mennesker. Samtidig har katten en evne til at appellere til et bredt spektrum af følelser hos mennesker.

Diskussionen omkring mål og midler i forvaltning af herreløse katte er kompliceret, fordi der er begrænset viden om de herreløse kattes forhold. På trods af udbredte forestillinger om forhutlede herreløse katte har det ikke kunnet dokumenteres, at der er generelt er problemer med dyrevelfærden blandt de herreløse katte (selv om der kan være lokale problemer).

Det Dyreetiske Råd finder, at der er behov for at overveje, med hvilket formål bestanden af herreløse katte eventuelt skal begrænses. Grundlæggende finder Rådets medlemmer, at katte bør have lov at forblive en del af den danske fauna. Som udgangspunkt skal katte efter Rådets mening således ikke gøres til genstand for forvaltning, med mindre der

er særlige grunde til det. Sådanne grunde kan efter Rådets opfattelse både være hensyn til mennesker, der under konkrete forhold føler sig generet af kattene, eller dyreværns-mæssige hensyn. Rådet finder således, at hvis kattene ikke er til gene og er i god stand, bør de have lov til at klare sig selv, og hvis foderværter ønsker at påtage sig ansvaret med fodring af kattene, skal dette være tilladt. Samtidig påpeger Rådet, at velfærden i bestanden så vidt muligt bør sikres forstået sådan, at hvis kattene er forhutlede og/eller syge bør der gribes ind, og kattene aflives, eller bestanden begrænses til et niveau, der kan opretholdes på det tilgængelige fødegrundlag.

Det Dyreetiske Råd finder, at der på kommunalt niveau skal sikres et beredskab, der kan tage sig af herreløse katte, der enten er forhutlede og syge eller er til gene for mennesker – således som dette allerede forekommer i en del af de danske kommuner. Samtlige kommuner bør derfor pålægges pligt til at udarbejde en handlingsplan, der inddrager både mulighed for programmer med neutralisering og genudsætning og mulighed for aflivning.

Ressourcerne til det kommunale beredskab bør efter Det Dyreetiske Råds opfattelse fremkomme i samarbejde mellem kommune, dyreværnsorganisationer, dyrlæger og engagerede borgere. I den forbindelse påpeger Rådet, at eftersom forvaltningen af herreløse katte er kommunernes ansvar, er det også kommunernes ansvar at lave aftaler med dyreværnsorganisationer og/eller dyrlæger om den praktiske udførelse af forvaltningstiltag samt betaling.

Rådet finder, at der til en vis grad er brug for nytænkning suppleret af en opstramning af gældende regler og praksis, hvis man vil sikre en holdbar og

Det primære sigte med lovgivning, der vedrører hunde, er således et andet end lovgivning, der er relevant for katte. Rådet kan derfor ikke tilslutte sig de initiativer, der har været fremført fra andre sider med ønske om at udvide hundeloven til at omfatte katte, og mener i stedet, at der er behov for separate regler for katte. Det Dyreetiske Råd mener dog, at der på to punkter kan være behov for ændringer i den eksisterende lovgivning vedrørende katte:

Forbud mod at skyde katte

Efter den nuværende lovgivning er det ikke forbudt at nedskyde herreløse katte, og under visse omstændigheder er det også tilladt at skyde ejerkatte, som befinder sig på ens grund. Der er enighed blandt Det Dyreetiske Råds medlemmer om, at det som hovedregel ikke længere bør være tilladt at skyde katte, og at dette klart bør fremgå af lovgivningen. Aflivning af katte ved skydning kan efter Rådets opfattelse kun accepteres i særlige tilfælde, når aflivning er påkrævet, og katten ikke kan indfanges og aflives på anden måde, dvs. katten *skal* være forsøgt indfanget. Rådet tilslutter sig dog muligheden for at anvende skydning i forbindelse med aflivning af ejerkatte, hvis ejeren af katten har anmodet herom eller givet tilladelse hertil, eller hvis en jæger foretrækker at aflive sin egen kat på denne måde.

Krav til erhvervmæssigt hold og opdræt af katte

Det Dyreetiske Råd har vurderet, at der er behov for at udarbejde regler vedrørende erhvervmæssigt hold af katte. Sådanne regler findes for hunde, og Det Dyreetiske Råd ser ingen grund til ikke at stille tilsvarende krav til erhvervmæssigt hold af katte. Reglerne bør efter Rådets opfattelse omfatte i hvert fald følgende forhold: Forbud mod at katte holdes i mindre bure (undtagen hos dyrlæger, på internater, pensioner eller andre midlertidige former for ophold). Kattenes opholdsrum skal indrettes, så deres adfærdsmæssige behov så vidt muligt kan

tilgodeses. Killinger skal være minimum 12 uger gamle, før de må videreformidles – et krav, som kun bør kunne fraviges i særlige tilfælde, fx af hensyn til moderkattens velfærd, eller hvis killingerne alligevel er moderløse. Og endelig bør der stilles krav til personalets kvalifikationer og krav om dyrlægetilsyn svarende til de krav, der stilles i forbindelse med erhvervmæssigt opdræt af hunde.

at opholde sig steder, hvor der er lunt og varmt. En kombination af de to ting kan være en bil, der står og bliver varmet op i solen, eller som stadig er varm efter en køretur. Resultatet er fx kattepoter på naboens bil, og dermed kan der være grundlag for en nabostrid. Katten har dog bare gjort, hvad der er naturligt for den.

Kattepoter på naboens bil kan være grundlag for en nabostrid.

Foto: Tove Bwck, Kattens Værn

I forbindelse med dyreetiske problemer placeres dyrene ofte i bestemte kategorier, hvor fx hunde er familiedyr, ræve er vilde dyr, og rotter er skadedyr. Kattene bevæger sig mellem disse kategorier og optræder både som familiedyr, brugsdyr og skadedyr såvel som en del af den vilde fauna. Katten som dyreart udfordrer derfor etablerede dyreetiske normer. Men også den enkelte kat kan være svær at placere i én kategori. Den kat, der lever sammen med en familie, er typisk familiedyr, når den er hjemme, men så snart den bevæger sig ud i det fri, fungerer den som en del af den vildtlevende dyrebestand. Og set med naboens øjne kan den samme kat måske være et skadedyr, der sviner, støjer og skræmmer fuglene væk fra haven. For andre igen kan den samme kat blot være en del af den vilde fauna.

I takt med at katten har fået en højere status som familiedyr, er der også blevet mere fokus på dyrevelfærd i forhold til katte. Ikke mindst har der fra dyreværnsorganisationer og engagerede borgere været et voksende engagement i forholdene for de

såkaldte »herreløse katte«, dvs. katte, som ikke har en fast tilknytning til en bestemt husstand. I modsætning til mange andre vilde eller halvvilde dyr, lever herreløse katte typisk alligevel i tæt forbindelse med mennesker. Samtidig appellerer katten til omsorg, og mange mennesker har svært ved at acceptere, at herreløse katte sulter eller er syge, uden at nogen tager sig af det.

Nærværende udtalelse er blevet til efter anmodning fra regeringen, som i 2002 med sin handlingsplan for bedre dyrevelfærd har besluttet at se nærmere på forholdene for katte, der lever uden fast tilknytning til mennesker. Regeringen har i handlingsplanen særligt fokus på afvejningen af hensyn til de herreløse katte mod de hensyn, som anføres som begrundelse for at aflive disse katte, samt på indfangnings- og aflivningsmetoder, forebyggelse mod at der fødes uønskede killinger og ordninger i relation til bortkomne katte. Det Dyreetiske Råd er helt enig med regeringen i, at der er behov for at se nærmere på de herreløse kattes forhold. Men samtidig mener Rådet, at de herreløse katte og deres forhold ikke kan ses isoleret fra hold af katte. Dels er der en klar sammenhæng mellem forekomsten af herreløse katte, og hvordan de »ejede« katte bliver holdt. Således formodes alle herreløse katte at have en fortid som ejerkatte eller at være efterkommere af ejerkatte. Dels er der en stor gråzone mellem herreløse katte og ejerkatte. Og sidst, men ikke mindst, hænger holdninger til herreløse katte meget sammen med holdninger til katten i dens andre roller. Det Dyreetiske Råd har derfor valgt at se ikke bare på forholdene for herreløse katte men for katte generelt.

Formålet med denne udtalelse er således at få kortlagt de dyreetiske problemstillinger i relation til katte på en systematisk måde samt at lægge op til en bred diskussion af de etiske spørgsmål, som knytter sig til hold og forvaltning af katte. Det Dyreetiske Råd håber på denne måde at kunne øge ansvarsbevidstheden i relation til hold og forvaltning af katte samt bidrage til udviklingen af en politik vedrørende katte, der bundes i etiske overvejelser.

hvæsser klørerne, afsættes der nemlig duftmærker fra kirtler mellem tærerne. Derudover kan katten afsætte duftmarkering fra kirtler på hovedet og ved halen, når den gnider sig mod genstande og/eller mennesker.

Katte er rovdyr og bruger primært syn og hørelse, når de jager. De fleste katte er dygtige jægere og jager, selv om de fodres godt hjemme. Langt de fleste byttedyr er mus og rotter og kun i mindre grad fugle. Hunkatten lærer ikke sine killinger at jage som sådan, men sætter dem snarere i situationer, hvor de gennem deres egne medfødte reaktioner opøver de nødvendig færdigheder, fx ved at præsentere dem for dødt og – senere – levende bytte. Kun hvis killingerne mister kontrollen med situationen, griber hunkatten ind og angriber fx byttet. Katte kan også lære at jage senere i livet, selv hvis de ikke har lært det som killinger, fx ved at se andre katte jage.

Ifølge en undersøgelse fra Danmarks Statistik (år 2000) holdes knap 650.000 katte som familiedyr i Danmark, fordelt på ca. 370.000 husstande. Dette adskiller sig fra hold af hunde, hvor ca. 550.000 hunde holdes af omkring 450.000 husstande. Det vides af gode grunde ikke, hvor mange katte uden ejer, der er i Danmark. I Dyrenes Beskyttelses undersøgelse fra 1996 om herreløse katte nævnes op mod 500.000 som en mulighed. Ifølge Det Dyreetiske Råds udtalelse fra 1999 om avl af hunde og katte er kun omkring 55.000 af de katte, der holdes som familiedyr, stambogsførte racekatte. Resten er enten ikke stambogsført eller er af blandet herkomst – populært kaldet huskatte. Andelen af racerene dyr, der er resultatet af en styret avl, er således væsentligt mindre end for hunde, hvor ca. 300.000, jf. Rådets udtalelse, er stambogsført.

Kattens natur og kontakt til mennesker

Der kan være store forskelle i kattes temperament, hvilket kan være både arveligt betinget og skyldes det sociale miljø under kattens opvækst, fx om

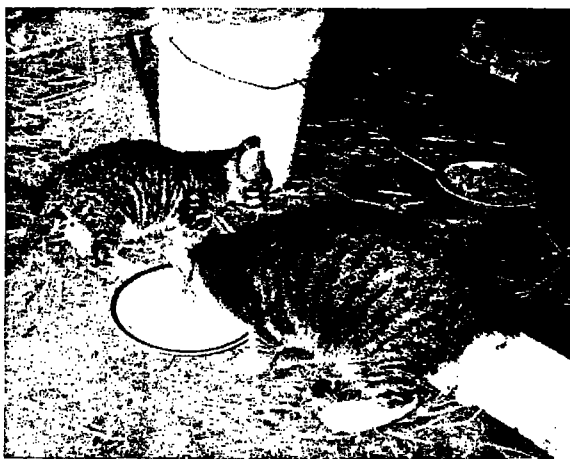
den har haft tilstrækkelig, tæt og positiv kontakt til mennesker, og om den er vokset op sammen med andre katte. Katte er generelt meget nysgerrige, og det betyder, at de bevæger sig rundt for at undersøge alt omkring sig. Nysgerrighed fører dem også ofte ind i menneskers huse. De steder, hvor katten ikke bliver jaget væk enten af husets beboere eller deres katte eller andre dyr, kan blive fristeder, hvor den af og til kan opholde sig. Eller måske finder katten ligefrem, at det sted, den selv har fundet, passer den langt bedre, end der hvor den egentlig hører til. Hvis katten ikke bryder sig om den familie, den er havnet i, kan den således finde et andet sted, der passer den bedre. Samtidig har katte en stor evne til at indynde sig. De fleste kender historien om, at nu er der pludselig en kat, der kommer og holder til ved boligen – en såkaldt »tilløber-kat«. Mange får således kat ved, at katten selv har valgt at flytte ind.

Kattens rolle i relation til mennesker – en kat er ikke bare en kat

Der er stor forskel på, hvordan man holder kat, og hvilken rolle katten har i byer og landområder, fx på gårde. Hvor bykatten typisk udelukkende udfylder en rolle som familiedyr, kan landkatten tillige, primært eller ligefrem udelukkende have en rolle som brugsdyr, nemlig som led i bekæmpelse af rotter og mus. Rollen som brugsdyr har fundet udtryk i forvaltning af skattelovgivningen, idet foder til katte på gårde, hvor kattene udelukkende bruges til skadedyrsbekæmpelse kan trækkes fra i skat (dog under visse forudsætninger, fx at der rent faktisk er konstateret problemer med skadedyr på ejendommen, og at kattene ikke har adgang til stuehuset men kun kommer i stalde m.m.). Der findes ikke sikre tal, der angiver hvor mange skadedyr, der rent faktisk fanges og slås ihjel af katte, men med retten til at trække udgifter til foder fra i skat, er det principielt slået fast, at katten kan betragtes som et brugsdyr.

det, der er kattens normale adfærd, af ejeren opleves som et problem, når adfærden udføres indendørs. Katte formodes at kunne trives godt indendørs, hvis de har tilstrækkelig plads og et beriget miljø. Hvis en kat er opvokset med adgang udendørs, kan den dog have svært ved at tilpasse sig et indendørs liv senere.

På katterier, dvs. steder hvor der i større stil avles på kattene, kan det i visse tilfælde kun være hunkattene, der har adgang til hele eller store dele af boligen. En del af tiden kan det nemlig være nødvendigt at holde hankattene isoleret for at kunne kontrollere reproduktionen. I sådanne perioder holdes hankatte, efter hvad Rådet har fået oplyst, typisk i et enkelt af boligens rum, i kælderen eller måske i et bur eller en voliere. De hankatte, der indgår i avlen, bruges som regel blot et par år, hvorefter de kastreres og sælges som familiedyr. Det har dog ikke været muligt for Rådet at få et klart billede af, hvor mange katterier der er i Danmark, og hvilke forhold kattene sådanne steder holdes under. Dyreværnsloven stiller krav om polititilladelse ved erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr, dvs. fx på katterier. Der er dog ikke som for erhvervsmæssigt handel med og opdræt af hunde lavet særlige regler, hvor der stilles krav vedr. minimumsalder ved salg, dyrlægetilsyn, personalets kvalifikationer samt indretning af opholdsarealer.

Katte på gårde kan have en rolle som brugsdyr, nemlig som led i bekæmpelse af rotter og mus.

Foto: Lene Nielsen Vægrum, Kattens Værn

Nogle katte lever på gårde, hvor de kan have en dobbeltrolle dels som familiedyr med adgang til ejerens bolig dels som skadedyrsbekæmper i staldene, eller de kan udelukkende fungere som skadedyrsbekæmpere, dvs. de er brugsdyr uden adgang til ejerens bolig og kan evt. holdes permanent i en staldbygning uden adgang til at komme ud. Ejer kattens levevilkår spænder således fra et liv med begrænsede udfoldelsesmuligheder og måske ophold i bur, til et liv med vide rammer (om nogen rammer overhovedet), hvor maden serveres, og der tilbydes et trygt og komfortabelt opholdssted. Det frie liv har dog også sin pris med risiko for fx slåskampe, infektioner og påkørsel.

For de herreløse katte gælder en tilsvarende vifte af vilkår. Nogle katte lever med fast tilknytning til en stabil foderkilde, enten fordi mennesker regelmæssigt lægger foder ud til dem, eller fordi området er rigt på byttedyr eller affald, der kan tjene som foder. Herreløse katte kan således være i god stand, selv om de ikke har en ejer i traditionel forstand til at sørge for dem. De katte, der holder til i sommerhusområderne, nyder tilsvarende godt af menneskers tilbud om foder og ophold i sommerperioden, men det må formodes, at mange har sværere ved at klare sig under vinterens barskere vilkår, da de nu er blevet vænnet til ikke at skulle sørge for sig selv. De katte, der måtte leve vildt, og dermed ingen kontakt vil have til mennesker, vil selvsagt ligesom andre vilde dyr klare sig mere eller mindre godt afhængig af bl.a. fødegrundlaget og vejret.

Forpligtelser forbundet med hold af katte

Hold af katte er ligesom hold af alle andre dyr underlagt dyreværnsloven (LOV nr. 386 af 6/6/1991 med senere ændringer). Ifølge loven skal dyr behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod bl.a. smerte, lidelse og angst. Loven fastslår endvidere, at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt og huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologi-

for afsavnet af katten. Hvis ejeren af katten ikke henvender sig inden 24 timer efter underretningen eller 3 dage efter fremlysningen, kan katten videreformidles. I praksis bliver katte, der er indfanget, og hvor ejeren ikke umiddelbart kan identificeres, typisk afleveret på dyreinternater. Her undersøges om katten er efterlyst, og hvis ikke man kan finde frem til en ejer, vil katten som oftest efter en uges tid blive forsøgt videreformidlet til en ny ejer eller, hvis dette ikke er muligt, blive aflivet.

Hvis katten færdes på en anden persons grund, og det ikke har været muligt at indfange katten, kan kattens ejer (såfremt denne kendes) straffes med bøde for at have forvoldt ufred. Det er dog blevet oplyst overfor Rådet, at der også kan udstedes en bøde, selv om katten kan indfanges. Bøder vil dog typisk være en sidste udvej, når der er tale om, at en kat trods gentagne henvendelser til ejeren og evt. gentagne forsøg på indfangning fortsat er til væsentlig gene. Det er op til den lokale politimyndighed at skønne i det enkelte tilfælde, om forholdet er alvorligt nok til at udløse en bøde. Det har dog ikke været muligt at få oplyst, i hvor høj grad politiet gør brug af denne mulighed.

Endelig fremgår det af loven, at man må nedskyde (eller på anden måde dræbe) en omstrejfende ejerkat på ens egen grund, når blot ejeren af katten i forvejen er blevet advaret, eller – hvis ejeren ikke kendes – der er udsendt en advarsel, fx ved annoncering i den lokale avis, inden for det sidste år. Dette er naturligvis under forudsætning af, at øvrige regler er overholdt vedrørende skydning og anden form for aflivning.

Hvis katten har forvoldt skade på en anden persons grund, har ejeren pligt til at erstatte skader, der er omfattet af loven om mark- og vejfred. Loven er dog som nævnt primært rettet mod større husdyr end katte, hvilket bl.a. afspejler sig i de former for skader, der dækkes af dette særlige erstatningsansvar. Dette gælder nemlig jordbrugsskader, det vil typisk sige skader på vegetation, hegn og jordbund, og skader på andre husdyr. Skader på ting som fx biler eller personskader er ikke omfattet af mark- og

vejfredslovens særlige erstatningspligt. Her gælder dog almindelige erstatningsansvarsregler, hvor det typisk vurderes, om ejeren af dyret kan »bebrejdes noget« i den konkrete sag, dvs. om ejeren ved forsætlig eller uagtsom adfærd er skyld i, at skaden er opstået.

Mærkning og registrering

Siden midten af 1970'erne er det blevet anbefalet, at ejere af katte sørger for, at katten mærkes og registreres. Mærkningen kan enten være i form af en øretatovering eller en chip under huden, der aflæses med skanner. Der findes på nuværende tidspunkt to separate katteregistre, hos hhv. Kattens Værn og Inges Kattehjem. Der er i dag samlet set registreret knap 500.000 katte i de to registre, men tallet er forbundet med noget usikkerhed, da den samme kat kan være registreret i begge registre. I foråret 2004 har de to organisationer indgået en aftale om sammenlægning af de to registre. De nærmere detaljer vedrørende etablering og drift af det nye fælles register forventes aftalt i løbet af 2004. Begge organisationer har noteret sig, at antallet af registreringer af katte er i stigning. Det er dog uvist om dette skyldes, at relativt flere katteejere får deres katte mærkede og registrerede, eller om det blot afspejler det forhold, at antallet af katte, der holdes som husdyr er stigende. Dyrenes Beskyttelse har for nyligt offentliggjort en undersøgelse af hold af familiedyr i almenlystige boliger, der viser, at kun 45% af indekattene og 58% af udekattene er mærkede.

Fordelen ved, at katten er mærket og registreret, er, at man kan finde frem til ejeren, fx hvis katten er løbet væk og søger til/finde af andre mennesker, eller hvis katten er kommet til skade eller er død fx efter at være blevet påkørt. Ligeledes kan folk, der føler sig generet af katten, jf. ovenstående, få mulighed for at kontakte ejeren for at finde en løsning. Dette kan ud over at være i kattens og ejerens interesse også være en fordel for den, der gerne vil have sat en stopper for generne, men ikke ønsker, at

Svineri, larm og anden uorden

Katte kan benytte biler, havemøbler, barnevogne eller andet, der virker indbydende, som hvilested. Det må dog formodes, at de fleste herreløse katte vil være for sky til at komme så tæt på mennesker, og under alle omstændigheder vil være lette at skræmme væk. Spor efter kattepoter på bilen kan være kilde til stor irritation. Også efterladenskaber fra katte kan naturligvis være irriterende, men da kattene som oftest dækker deres afføring til, er det tvivlsomt, om efterladenskaberne overhovedet opdages, med mindre de forekommer fx i sandkasser. Det er dog muligt at beskytte sig mod dette ved at afdække sandkassen, hvilket i øvrigt kan være hensigtsmæssigt af andre grunde. Endelig kan katte larme – fx kan det gå højlydt for sig, når hunkatten er i brunst, eller katte parrer sig eller slås.

Foto: Susan West, Kattens Værn

Foto: Inges Kattehjem

Katte kan benytte fx havemøbler og barnevogne som hvilesteder. Det formodes dog at være de færreste herreløse katte, der kommer så tæt på mennesker.

Hertil kommer at katte, der tilsyneladende er uden ejer, uanset deres sundhedstilstand kan give anledning til bekymringer om, hvorvidt de nu kan klare sig alene, og få velmenende borgere til at føle sig ansvarlige for at skulle »tage affære«.

Forvaltning af herreløse katte

Argumenter for forvaltning

Hvert år fødes killinger, som enten kommer til at indgå i bestanden af herreløse katte eller bliver aflivet. Dyreværnsforeninger og dyrlæger har i mange år arbejdet målrettet på at nedbringe overskuddet af killinger, bl.a. ved at anbefale at neutralisere alle katte, der ikke forventes brugt til avl (eller give hunkattene p-piller), så der så vidt muligt kun fødes killinger, som der må forventes at være ejere til. Udover at fjerne risikoen for uønskede killinger kan neutralisering gøre en ejerkat mere attraktiv som familiedyr, fx fordi tendensen til at strinte og slås især hos hankatte ofte samtidig reduceres, og ejerne undgår hunkattens kalden i brunstperioden. Der er ingen opgørelser over, hvor stort »overskuddet« af killinger rent faktisk er, eller hvor mange der produceres af hhv. ejer- eller herreløse katte. En ny undersøgelse foretaget for Dyrenes Beskyttelse og Boligselskabernes Landsforening viste, at 68% af de ejerkatte, der holdes i almennyttige boliger, er neutraliseret. En mindre del af boligforeningerne stiller direkte krav om neutralisering af kattene, som betingelse for tilladelse til kattehold.

Argumenterne for forvaltning af herreløse katte kan groft sagt inddeles i to grupper. Den første gruppe drejer sig om, at kattene skal begrænses eller fjernes som følge af hensyn, der skal tages til mennesker, enten fordi kattenes tilstedeværelse slet og ret er uønsket, eller fordi kattene giver anledning til de omtalte gener. Den anden gruppe argumenter vedrører hensyn til kattens velfærd. I følge denne argumentation er forvaltning af herreløse katte nødvendig, fordi livet som herreløs kat er en barsk skæbne, og kattene bør skånes for at leve et forhutlet

årligt, må derfor antages at være væsentligt højere – op mod 20.000 anses af praktiserende dyrlæger ikke for urealistisk.

Kattene kan også blive genudsat i området, hvor de blev indfanget, efter at være blevet neutraliseret og efter aftale med beboere i området, der påtager sig ansvaret med at følge og evt. fodre kattene. De dyreværnsorganisationer, der yder økonomisk tilskud til fodringen, stiller således typisk samtidig krav om, at kattene neutraliseres (eller hvis dette ikke er muligt, at hunkattene gives p-piller), mærkes og registreres som tilhørende enten foderværten eller den pågældende organisation. I Storbritannien har man tilsvarende forvaltningsprogrammer med neutralisering og genudsætning af katte og tager en sådan ansvarsforpligtelse meget seriøst – man kan således retsforfølges, hvis man ikke følger kattene efter genudsættelse. En vigtig begrundelse for programmerne med neutralisering og genudsætning er, at det ikke nytter blot at fjerne kattene, da nye katte blot vil komme til. Ved at beholde de neutraliserede katte kan man holde andre katte væk uden at bidrage til at bestanden af katte øges, og samtidig så vidt muligt sikre, at de katte, der er tilbage, får et anstændigt liv. Neutralisering må dog især rettes mod hunkattene for at være effektivt til begrænsning af kattebestanden, da hankatte typisk færdes over større områder end hunnerne, og intakte hankatte fra nærliggende områder derfor kan parre sig med evt. intakte hunkatte. Programmerne med indfangning, neutralisering og genudsætning har efterhånden været brugt en del år både herhjemme og i udlandet. Programmerne rapporteres at have en god effekt, men er genstand for en del debat. Der er ingen dokumentation for, at neutraliserings- og genudsætningsprogrammerne for herreløse katte har den store effekt samlet set på bestanden af katte, og konsekvenserne for de neutraliserede herreløse katte, der genudsættes og skal klare sig blandt intakte katte, kendes ikke. Der mangler således stadig grundige evalueringer af arbejdet både i relation til de genudsatte kattenes velfærd og til ønsket om at holde populationen af katte nede. Endelig kan man

gøre det mindre attraktivt for kattene at opholde sig i området ved at begrænse deres fødegrundlag fx ved at benytte en anden form for skadedyrsbekæmpelse, eller ved at ophøre med at lægge foder ud.

Indfangning af herreløse katte

Ønsket om at etablere et mere systematisk arbejde vedrørende forvaltning af herreløse katte resulterede i 1984 i Bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte (BEK nr. 384 af 17/06/1984). Bekendtgørelsen stiller krav om, at de herreløse katte ved indfangning skal behandles forsvarligt, ikke må udsættes for unødigt lidelse; og såfremt kattene skal aflives, skal det foregå så hurtigt og smertefrit som muligt. Indfangning og aflivning af herreløse katte må således kun foretages af en praktiserende dyrlæge eller en person, som dyrlægen har instrueret og fører tilsyn med. Der skelnes i bekendtgørelsen mellem to typer af indfangning – indfangning med henblik på aflivning og indfangning med henblik på andre foranstaltninger. Indfangning med henblik på aflivning må kun foregå efter anmodning fra kommunen, med mindre der er tale om, at katten bør aflives af dyreværnsmæssige årsager. I praksis betyder dette, at enten skal den, der ønsker katten aflivet, have tilladelse fra kommunen, før der sammen med dyrlægen kan træffes videre foranstaltninger, eller også skal kommunen – hvis den skønner det nødvendigt – sørge for at iværksætte de nødvendige tiltag, hvis en borger gør opmærksom på, at der er et problem med herreløse katte. Indfangning med henblik på andre foranstaltninger, typisk at katten – hvis den er rask og i god stand – neutraliseres og derefter genudsættes, hvor den blev indfanget, kan ske efter anmodning fra enhver. Kommunerne kan, men har ikke pligt til at betale omkostningerne til en sådan indfangning og aflivning/neutralisering. Dyreværnsforeninger har i en årrække ydet finansiel støtte gennem aftaler med dyrlæger om aflivning eller neutralisering i forbindelse med genudsætningsprogrammer.

regulerer *ikke* aflivning af herreløse katte uden forudgående indfangning.

Tidligere var det tilladt jægere at nedskyde omstrejfende katte, uanset om kattene var herreløse eller havde en ejer, bare de var mere end 150 m fra andens mands grund. Denne bestemmelse i lov om jagt og vildtforvaltning (LBK nr. 114 af 28/01/1997) er nu ophævet. Baggrunden herfor er, at katte i jagtsammenhæng traditionelt opfattes som tamdyr og ikke som vildt og derfor ikke skal være omfattet af jagtlovgivningen. Det er som tidligere anført stadig tilladt jf. loven om mark- og vejfred, at skyde en ejerkat, der færdes på éns egen grund, såfremt ejeren af katten er blevet advaret forinden. Det er dog vigtigt at notere sig, at loven om mark- og vejfred kun gælder for nedskydning af ejerkatte. Der gælder således ingen regler vedr. nedskydning af herreløse katte, hvilket i praksis betyder, at nedskydning af herreløse katte lovligt kan foretages af personer med våbentilladelse, når der ikke er tale om forudgående indfangning, og når nedskydningen sker på en dyreværns-mæssig forsvarlig måde (dvs. så hurtig og smertefri en aflivning som muligt). Det kan dog i praksis være meget svært at vurdere, om en omstrejfende kat ejes af nogen, idet fx en øretatovering kan være vanskelig at se på afstand. Justitsministeriet har derfor henstillet til Danmarks Jægerforbund, at en jæger forud for nedskydning af en kat bør være meget opmærksom på den ovenfor nævnte regel om forudgående advarsel efter mark- og vejfredsloven.

Ansvarsfordeling

I dag er forvaltningen af herreløse katte kommunernes ansvar. Kommunerne har dog ikke pligt til at have en bestemt »kattepolitik«, og der er derfor ingen officielle retningslinier eller central registrering af, om og i givet fald hvilken form for forvaltning den enkelte kommune har. Kommunerne håndterer derfor situationen meget forskelligt og har vidt forskellige standarder. Dette afspejler muligvis, at kommunerne også har meget forskellige

problemstillinger, fx problemer i forbindelse med katte i lejligheder eller i sommerhusområder. Nogle kommuner har fast samarbejde med dyreværnsorganisationer, og nogle har aftaler med lokale dyrlæger om fx indfangning og aflivning af herreløse katte i sommerhusområderne om efteråret. Andre kommuner igen griber kun ind i konkrete sager, hvor der er store problemer. Og endelig vælger nogle kommuner efter sigende at forholde sig helt passivt. Ifølge en undersøgelse, som Kattens Værn lavede i 1997, havde ca. 1/3 af kommunerne på det tidspunkt faste aftaler med Kattens Værn, ca. 1/3 havde aftaler med lokale dyrlæger, mens den sidste tredjedel ingen aftaler havde. Den Danske Dyrlægeforening har forgæves forsøgt at få etableret en fælles standard for kommunerne med henblik på forvaltning af herreløse katte.

En del opmærksomhed er rettet mod at forebygge, at der overhovedet er en bestand af herreløse katte. Fokus er her rettet mod at sikre, at de katte, der har en ejer, er frataget muligheden for at reproducere sig og dermed risikere at bidrage med killinger til bestanden af herreløse katte. Især gårde med hold af katte har fået skyld for at lade kattene parre sig frit og dermed producere killinger fx til omkringliggende sommerhusområder. Dette er dog ikke dokumenteret. En enkelt katteorganisation, Als og Sundeveds Kattefond, har specialiseret sig i at neutralisere gårdkatte.

Dyreværnsorganisationer har længe opfordret til, at katteejernes ansvarsfølelse styrkes, og kattens retsstilling forbedres. Der er efterhånden udarbejdet flere forskellige forslag til tiltag, der sigter mod at forbedre forholdene for kattene. Dyrenes Beskyttelse, Den Danske Dyrlægeforening og Kattens Værn har sammen produceret et debatoplæg med forslag til ny lovgivning. Det Veterinære Sundhedsråd er kommet med forslag til en ny kattelov, og dyreværnsfonden Inges Kattehjem har ligeledes lavet et oplæg til et Dansk Katteregister. Endelig er kattene sat på den politiske dagsorden. Ikke blot i regeringen, men også blandt Folketingets medlemmer, arbejdes der på at få etableret et regelsæt, der

nogle ikke ønsker at neutralisere deres kat. Sådanne katteejere må efter disse medlemmers mening så i stedet sørge for, at de overskydende killinger aflives på forsvarlig vis. Andre medlemmer er i princippet enige heri men stiller sig samtidig tvivlende over for, om katteejere i praksis rent faktisk kan og vil sørge for at få de overskydende killinger aflivet. Disse medlemmer mener derfor, at det gennem neutralisering bør sikres, at der ikke fødes for mange katte.

Rådets medlemmer er endvidere enige om, at diskussionen om strategier til begrænsning af kattes reproduktion rummer et etisk dilemma. Rådet mener hermed, at hvor der kan være grunde til at overveje det rimelige ud fra en etisk synsvinkel i at bortoperere sundt væv og fratage kattene deres naturlige reproduktionsmæssige adfærd, kan en strategi, hvor man undlader at forebygge gennem neutralisering, og hvor fødsel og efterfølgende aflivning af killinger derfor kan forudses, også give anledning til etiske betænkeligheder. Uanset hvilken fremgangsmåde katteejerne anvender til at kontrollere deres kattes reproduktion, understreger Rådet, at dets primære fokus er de katte, der nu engang fødes og opfordringen til, at de sikres acceptable vilkår eller – om nødvendigt – aflives.

Diskussionen omkring mål og midler i forvaltning af herreløse katte er kompliceret, fordi der er begrænset viden om virkningen af forskellige forvaltningstiltag. Desuden er der etiske holdninger og følelser involveret. Rådet har sympati for de oplæg vedr. katte, som er udarbejdet fra andre sider, men er i visse spørgsmål kommet frem til andre konklusioner. Rådet finder især, at der er behov for at overveje, med hvilket formål bestanden af herreløse katte eventuelt skal begrænses. Efter Rådets opfattelse bør antallet af herreløse katte ikke begrænses alene for »en god ordens skyld«. Det er næppe realistisk at blive af med alle herreløse katte, og spørgsmålet er også om dette overhovedet er ønskeligt. Det har ikke kunnet dokumenteres, at der generelt er velfærdsmæssige problemer i bestanden af herreløse katte (selv om der kan være

lokale problemer). Rådet ønsker således ikke, at de herreløse kattes tilstedeværelse i sig selv skal gøres til et problem. Rådet mener dermed, at der kun skal gribes ind over for bestanden af herreløse katte, hvis der lokalt rent faktisk er et problem, enten fordi mennesker føler sig generet af kattene eller af velfærdsmæssige årsager, fordi kattene er syge eller ikke kan klare sig selv.

Rådet mener, at man må acceptere, at katte ud over at være familiedyr også er en del af den natur, der omgiver os, og påpeger, at med denne holdning fører også et generelt ansvar. Efter Rådets opfattelse vil der altid være folk, som ønsker at fodre herreløse katte, og Rådet ser ingen grund til at kriminalisere

Det Dyreetiske Råd ser ingen grund til at indføre forbud mod fodring af herreløse katte.

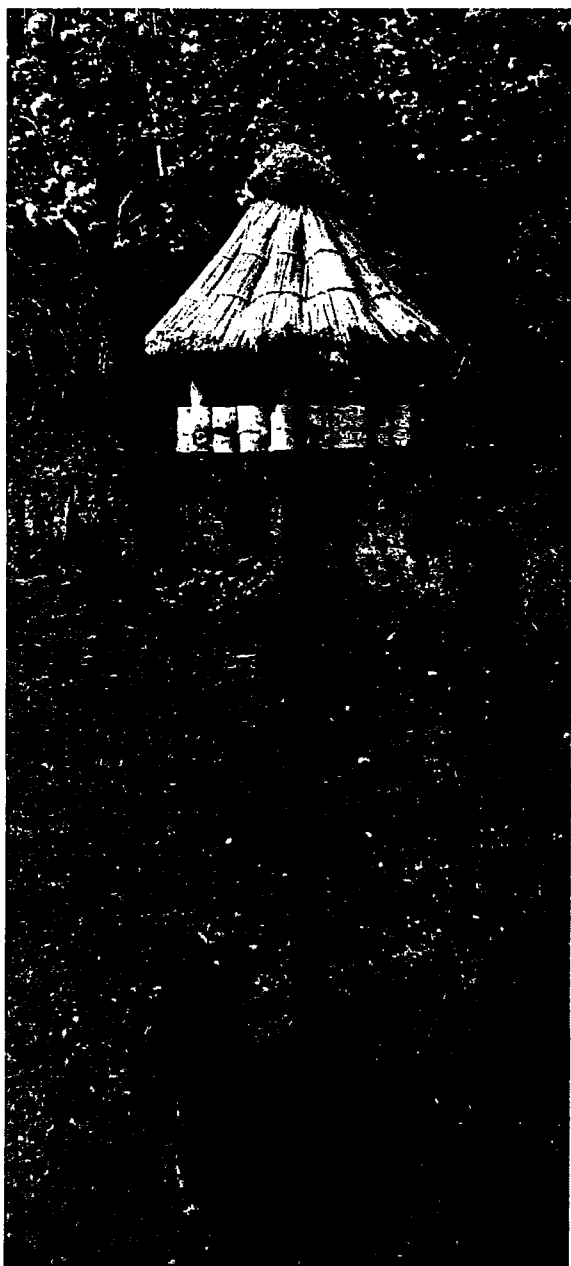
Foto: B. Bærentzen, Kattens Værn

disse personer ved at indføre forbud mod fodring af herreløse katte. Til gengæld opfordrer Rådet stærkt til en mere ansvarlig holdning hos både foderværterne og kommunerne. En målsætning med forvaltning af katte kunne således være at tage større ansvar for kattene og sikre dem mod for dårlige forhold. Rådet kan således støtte dyreværnsorganisationers politik om at kræve neutralisering af katte, der ydes fodertilskud til, så kattebestanden ikke samtidig opformerer. Rådet finder dog grund til at skelne mellem de krav, der kan stilles til kontrol af reproduktionen i forbindelse med den organiserede foderstøtte gennem dyreværnsorganisationer, og de krav der kan stilles til enkelte privatpersoner, der for egen regning fodrer katte.

Rådet mener dermed, at det bør være tilladt at

Svineri, larm og anden uorden

Kattens ophold og/eller ekskrementer kan være uønsket i fx nabohaven. Rådet mener dog, at katte sviner meget lidt i forhold til hunde og finder derfor, at svineri næppe kan anses for at være et stort

Det kan være irriterende at se fugle fordrevet fra deres have, men katte udgør næppe en reel trussel mod bestanden af småfugle.

Foto: Inges Kattehjem

problem. Rådet anerkender, at ikke-neutraliserede katte støjer, men påpeger samtidig, at det gør andre dyr – og mennesker – også. Rådet mener derfor, at det er rimeligt at forvente, at den tolerance, der udvises over for andre dyr og mennesker også udvises over for katte.

Det Dyreetiske Råd har således ikke vurderet, at disse problemområder, der typisk forbindes med kattehold og/eller herreløse katte, reelt udgør væsentlige problemer. Samtidig viser Rådet dog forståelse for, at mennesker har forskellige grænser for tolerance, og at problemerne derfor af nogle personer kan opleves som store. Som udgangspunkt mener Rådet, at omgivelserne må have ret til ikke at blive påført væsentlige gener af katte. Rådet mener derfor, at det bør være muligt for de, der føler sig generet af katte, at kunne sætte grænser. Spørgsmålet er imidlertid, hvad der kan karakteriseres som væsentlige gener, og hvordan eventuelle gener skal håndteres. Grundlæggende ser Rådet tre principielle udgangspunkter for håndteringen af de gener, katte måtte være anledning til:

- Katte er »hellige«. Katte skal derfor have lov til at være, hvor de vil. Der må således ikke træffes foranstaltninger med henblik på at begrænse deres udfoldelsesmuligheder, og de må ikke aflives, medmindre dette gøres af velfærdsmæssige hensyn.
- En kat, der er til gene, skal fjernes. Enhver, der måtte føle sig generet af en kat, må derfor kunne bede om at få katten fjernet eller aflivet, uanset omfanget af gener og om katten er en ejerkat eller en herreløs kat.
- Katte er en del af menneskers sociale liv og naturen omkring os. Gener fra katte må derfor betragtes på lige fod med andre gener, der følger af at leve i et socialt fællesskab, fx støj fra børn/musik, og med en vis fauna, fx efterladenskaber fra fugle. Der må derfor appelleres til ansvarsfølelse hos katteejere og foderværter samt tolerance fra omgivelsernes side. Herreløse katte, der er til gene eller ikke kan klare sig selv, kan aflives under den kommunale ordning om forvaltning af katte.

den foretrukne aflivningsmetode, og at skydning kun bør finde sted undtagelsesvis, hvor aflivning er påkrævet og andre aflivningsmetoder ikke kan anvendes. Baggrunden herfor er ikke, at nedskydning, såfremt der er tale om en dygtig jæger, anses for dyreværnsmæssigt uforsvarligt, men at der ikke ved denne metode med sikkerhed på afstand kan fastslås, hvilken kat der er tale om, og hvilket evt. tilhørsforhold katten har. Rådet mener, at andre metoder, som involverer at fange katten i en fælde forud for aflivningen, langt bedre kan være med til at sikre, at kattens identitet og tilhørsforhold fastslås, og at en evt. ejer bliver orienteret om de gener, katten påfører andre, samt får mulighed for at træffe nødvendige foranstaltninger. Herved fjernes også muligheden for at udøve selvtægt, fx som en del af nabostridigheder.

Krav til indendørs hold

En katteejer har jf. dyreværnsloven pligt til at sikre, at katten holdes på en måde, så den får tilgodeset sine fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Det Dyreetiske Råd har drøftet, om dette er foreneligt med permanent hold af katte indendørs, fx i lejligheder uden adgang til at komme ud, i et enkelt rum eller i et bur. Rådets medlemmer er enige om, at når det accepteres, at andre dyrearter kan holdes inden døre uden adgang til det fri, må dette også accepteres for katte. Rådet påpeger dog, at det ligesom for andre dyrearter er vigtigt at sikre, at kattens adfærdsmæssige behov tilgodeses på det areal, den har til rådighed, og at nogle katte, fx afhængig af race eller tidligere forhold, vil have vanskeligt ved at trives med en indendørs tilværelse.

5. anbefalinger

Det har stået klart for medlemmerne af Det Dyreetiske Råd under udarbejdelsen af denne udtalelse, at katte ikke i alle forhold kan sidestilles med hunde. Selv om der ikke findes samme omfang af lovgivning for katte som for hunde, er katten efter Rådets opfattelse ikke retsløs, sådan som det ofte hævdes i den offentlige debat. Tværtimod finder Rådet, at den lovgivning, der grundlæggende skal beskytte *kattenes* interesser svarer nogenlunde til den, der ses for hunde. Til gengæld ser Rådet stor forskel på lovgivningen i relation til *menneskers* interesser, fx de krav, der stilles til og forpligtelser, der pålægges hhv. hunde- og katteejere. Rådet ser ligeledes en stor forskel på retsstillingen for folk, som måtte føle sig generet eller blive udsat for skader (på sig selv eller deres ting) på grund af hhv. hunde og katte. Efter Rådets opfattelse afspejler disse lovgivningsmæssige forskelle primært, at dyrene er forskellige fx i forhold til graden af farlighed, gener og skader, de kan forvolde. Rådet ser ydermere nogle forskellige lovgivningsmæssige behov i forbindelse med spørgsmålet om forvaltning, eftersom der ikke ses en reel bestand af herreløse hunde i Danmark på samme måde, som det ses for katte. Det primære sigte med lovgivning, der vedrører hunde, er således et andet end lovgivning, der er relevant for katte. Rådet kan derfor ikke tilslutte sig de initiativer, der har været fremført fra andre sider med ønske om at udvide hundeloven til at omfatte katte, og mener i stedet, at der er behov for separate regler for katte. Det Dyreetiske Råd mener, at der på visse punkter er behov for at revidere den lovgivningsmæssige ramme for hold og forvaltning af katte, men først og fremmest er der behov for at ændre gældende praksis og holdninger til katte generelt.

Et af de ønsker, der har været fremsat i debatten, er ønsket om at samle lovgivning vedrørende katte i ét enkelt regelsæt, så det bliver mere overskueligt, hvilke regler der gælder. Det Dyreetiske Råd har stor forståelse for dette ønske men finder, at problemerne med manglende overskuelighed i relation til

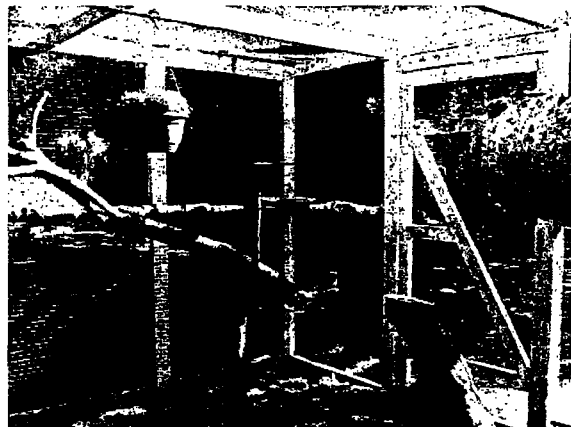
I bure og små rum kan det tilgængelige areal med fordel udnyttes i højden, da katte foretrækker højt placerede udkigsposter.

Foto: Jørgen Damkjer Lund, Dyrenes Beskyttelse

ligheder, vil typisk have adgang til hele boligen og dermed til tilstrækkelig mængde af ovennævnte faciliteter i det tilstedeværende møblement. Da adfærdsproblemer imidlertid ses hyppigere hos katte, der ikke har adgang til udendørs arealer, kan der dog også i sådanne tilfælde være grundlag for at berige sin bolig med særlige faciliteter for katten – og også selv om der ikke er tale om erhvervsmæssigt kattehold.

Minimumsalder for »fravæning« og videreformidling af killinger

Erfaringen viser, at killinger, der tages fra deres moder for tidligt, har en øget risiko for at udvikle

Strukturer i forskellig højde, gemme- og hvilesteder samt kradsefaciliteter er med til at berige kattens miljø.

Foto: Inges Kattehjem

adfærdsmæssige problemer senere i livet. Rådet tilslutter sig derfor den ofte fremsatte anbefaling fra dyrlæger og andre om, at killinger skal være minimum 12 uger gamle, før de må videreformidles. Rådet mener, at dette bør være et lovmæssigt krav, der kun tillader undtagelser i særlige tilfælde, fx af hensyn til moderkattens velfærd, eller hvis killingerne alligevel er moderløse. Samtidig påpeger Rådet, at killingeres socialisering i forhold til mennesker fremmes af en tidlig og positiv kontakt til mennesker. Det er derfor nødvendigt, at opdrættere håndterer, leger og kæler med killingerne i ugerne inden, at killingerne formidles videre til de nye ejere, så de kommer til at fungere bedst muligt som familiedyr. I den forbindelse vil det være optimalt, hvis killingerne håndteres af flere forskellige personer (fx både mænd, kvinder og børn), så de vænnes til forskellige mennesker. Det vil desuden være en fordel, hvis killingerne har adgang til opdrætterens bolig, så de vænnes til de lyde, der er forbundet med almindelig husholdning og samvær.

Andet

Der bør stilles krav til personalets kvalifikationer og krav om dyrlægetilsyn svarende til de krav, der stilles i forbindelse med erhvervsmæssig opdræt af hunde.

Dernæst gør mærkningen det nemmere at se, om en kat reelt er uden ejer, hvilket er relevant for vurderingen og håndteringen af evt. problemer med generende katte. Rådet finder derfor, at ejere af katte må opfordres til at sørge for, at deres kat mærkes og registreres, hvis ejeren vil sikre sig, at man kan finde frem til hende/ham, hvis katten er blevet væk og findes, eller hvis katten findes død, fx efter påkørsel. Mærkningen sikrer endvidere, at katten ikke bliver indfanget som herreløs og evt. aflivet, og omvendt – hvis den mærkede kat påfører andre mennesker gener, skal den være beskyttet mod aflivning. Til gengæld kan man i så fald finde frem til kattens ejer og pålægge denne ansvaret for at træffe passende foranstaltninger for at bringe generne til ophør. Alle ikke-mærkede katte vil omvendt kunne blive betragtet som herreløse og blive indfanget og aflivet under de kommunale ordninger.

Ansvar for katte tilknyttet foderværter, sommerhusområder, landejendomme o.l.

Det Dyreetiske Råd mener, at man har et moralsk ansvar over for de dyr, man fodrer, og understreger, at ikke bare Rådets medlemmer men også den offentlige mening pålægger personer, der påtager sig at fodre katte, en forpligtelse til fortsat at sørge for kattene. Dette fremgår af en dom, hvor en person der gennem et stykke tid havde fodret en kat og derefter ophørte hermed, blev idømt en bøde for overtrædelse af dyreværnsloven. Hermed er det slået fast, at man kan pålægges ikke bare et moralsk men også et juridisk ansvar, når man påtager sig at fodre katte.

Den, der ønsker en bestand af katte i sit nærmiljø, bør efter Rådets opfattelse derfor tage ansvar for den eller de pågældende katte. Som situationen er i dag, kan folk fodre en kat dagligt i årevis og om nødvendigt eventuelt tage den til dyrlæge men stadig hævde, at det ikke er deres kat. Efter Det Dyreetiske Råds opfattelse, tager man ansvaret for katten, når man regelmæssigt fodrer den, hvilket også omfatter at sørge for, at katten behandles el-

ler evt. aflives, hvis den bliver syg, samt at sikre, at kattens reproduktion er under kontrol. Rådet finder det således uacceptabelt at opbygge bestande af katte gennem fodring og påpeger dermed, at når man beslutter regelmæssigt at fodre en kat, skal man samtidig tage stilling til, hvordan kattens reproduktion kontrolleres og sikre, at dette gøres enten gennem neutralisering eller aflivning af overskydende afkom. Hvis foderværten ønsker at ophøre med fodringen (eller af andre grunde er nødsaget til at ophøre hermed, fx pga. flytning eller sommerens afslutning), skal foderværten påtage sig ansvaret for enten at sørge for at andre overtager fodringen, at kattene aflives eller at nogle holder øje med, om kattene kan klare sig uden fodringen. Før en regelmæssig fodringsordning etableres, bør foderværten naturligvis have tilsagn til fodringen af katte fra naboer/ejendomsselskab eller lignende.

Rådet finder, at den glidende overgang fra enkelt- eller lejlighedsvis fodring, over regelmæssig fodring til en fast tilknytning der ligner et ejerforhold, gør det umuligt at trække en fast grænse for, hvornår en fodervært bør sørge for at katten(e) mærkes. Rådet finder dog, at hvis katten(e) indfanges af anden årsag, fx for at blive neutraliseret eller behandlet for sygdom, vil det være oplagt og rimeligt at sørge for, at katten ved samme lejlighed mærkes. Katten kan derefter registreres som tilhørende den pågældende fodervært eller som alternativ hos den dyreværnsforening, der evt. betaler for foderet. Katten(e) får derved status som ejerkatte, selv om de lever frit, og er dermed beskyttet mod indfangning og evt. aflivning.

Afmelding af ejerskab

Hvis katten forlader hjemmet permanent eller ikke længere kommer til foderværtens »foderplads« kan ejeren/foderværten melde til katteregisteret, at katten ikke længere hører til på den pågældende adresse. Dermed kan ejeren/foderværten ikke længere pålægges ansvar for katten, fx i forbindelse med evt. gener eller skader katten måtte forvolde.

for at få katten neutraliseret. Rådet mener ikke, at brug af p-piller til hunkatte kan anses for en tilstrækkelig effektiv metode til begrænsning af reproduktionen, idet det i praksis kan være svært at sikre, at kattene rent faktisk får pillerne, at de får dem ofte nok, og at de ikke kaster pillen op efterfølgende. Rådet anbefaler derfor neutralisering i form af kastration/sterilisation. Nogle medlemmer finder endvidere, at aflivning af det overskydende afkom er et acceptabelt alternativ til neutralisering. Andre medlemmer lægger dog vægt på de etiske betænkeligheder denne strategi må give anledning til og stiller sig samtidig tvivlende over for, om denne strategi i praksis vil være tilstrækkelig til at begrænse mængden af uønskede killinger.

Pligt til at erstatte skader som katten har forvoldt

Katteejere må holdes ansvarlige for evt. skader, som deres dyr forvolder på lige fod med andre dyreejere. Hertil skal dog siges, at omfanget og graden af skader som katte forvolder, så vidt Rådet er orienteret, ikke er så vidtgående som det fx ses for skader forvoldt af hunde. En evt. erstatning må derfor i større udstrækning forventes at kunne rummes inden for rammerne af almindelig økonomisk formåen. Da ejeren kan pålægges erstatningsansvar uafhængigt af, om der er tegnet forsikring eller ej, finder Rådet derfor ikke belæg for at stille krav om, at katteejere skal pålægges en lovpligtig ansvarsforsikring, som det fx ses for hundeejere.

Håndtering af generende ejerkatte

For hunde gælder, at såfremt en hund har forvoldt skade, formodes at være farlig eller er til gene for de omkringboende med gentagen eller vedholdende gøen, kan ejeren gives et pålæg om at holde hunden indelukket, i snor og/eller give den mundkurv på, og såfremt dette ikke følges, kan hunden fjernes og aflives. Det Dyreetiske Råd vurderer imidlertid, at de gener og skader katte kan forvolde ikke kan

sidestilles i omfang og farlighed med gener fra hunde, og at der derfor ikke er behov for at etablere et tilsvarende juridisk beredskab for katte. Rådets medlemmer finder dog samtidig, at det også bør være muligt for folk, der føler sig generet af katte på deres grund at kunne reagere og forvente, at kattens ejer træffer passende foranstaltninger, der bringer generne til ophør. Denne mulighed eksisterer dog allerede inden for de lovmæssige rammer jf. loven om mark- og vejfred. Rådet er bekendt med, at denne lov muligvis påtænkes revideret eller evt. ophævet. Rådet medgiver, at loven ikke er optimal, da den – efter Rådets opfattelse – har den u hensigtsmæssige konsekvens, at katteejere i fx parcelhuskvarterer, der lader deres kat færdes frit, ifølge lovens bogstav kriminaliseres uanset om katten giver anledning til gener eller ej. For Rådet er det således ikke problematisk i sig selv, at en ejerkat færdes på naboens grund. Problemerne opstår først, hvis naboen ikke ønsker kattens tilstedeværelse og har behov for juridisk støtte til at få kattens ejer til at finde en løsning. Rådet har her valgt at udtale sig på baggrund af den nuværende lovgivning, og hvis den relevante lovgivning bliver ændret, anbefaler Rådet, at der sikres et juridisk beredskab, der tager højde for konflikter i forbindelse med kattehold på tilsvarende vis.

Hvis naboerne således føler sig generet af, at en ejerkat færdes på deres grund, kan de i første omgang tage en snak med kattens ejer og opfordre til, at denne overholder sin forpligtelse til at holde katten på egen grund, fx ved at lave en løbegård til katten. Hvis ejeren ikke lever op til sit ansvar om at holde katten på egen grund, kan katten forsøges jaget væk eller indfanget (evt. i en fælde). (Rådet påpeger hertil, at såfremt den, der bortjager/indfanger katten – enten med vilje eller som følge af brug af u hensigtsmæssige metoder – i den forbindelse skader eller afliver katten, kan dette betragtes som en overtrædelse af dyreværnsloven og/eller loven om mark- og vejfred.) Katten kan herefter overdrages til ejeren eller politiet, og der kan foretages en anmeldelse af ejeren for overtrædelse af mark- og

ved skydning kan efter Rådets opfattelse kun accepteres i særlige tilfælde, når aflivning er påkrævet, og katten ikke kan indfanges og aflives på anden måde (som fx anført i de vejledende retningslinier til dyrlæger vedrørende indfangning og aflivning af herreløse katte), dvs. katten *skal* være forsøgt indfanget. Rådet tilslutter sig dog muligheden for at anvende skydning, hvis ejeren af katten har anmodet herom eller givet tilladelse hertil, eller hvis en jæger foretrækker at aflive sin egen kat på denne måde.

Forvaltning af herreløse katte

Formål

Det Dyreetiske Råd har fundet, at der ikke foreligger dokumentation, som kan be- eller afkræfte, at herreløse katte lever et forhutlet liv. Rådet mener dog ikke, at en sådan dokumentation er nødvendig for at kunne tage stilling, da status alligevel kan variere mellem forskellige lokaliteter og ændres over tid. I stedet finder Rådet, at der er behov for en principiel stillingtagen. Der har været katte i Danmark i flere tusinde år, og grundlæggende finder Rådets medlemmer, at katte bør have lov at forblive en del af den danske fauna. Katte kan derfor ikke sidestilles med hunde i denne henseende. Vildtlevende bestande af andre dyr accepteres også, selv om de i visse situationer kan opfattes som værende til gene, og de gøres som oftest kun til genstand for forvaltning i konkrete tilfælde, hvor generne bliver for store.

Som udgangspunkt skal katte efter Rådets mening således ikke gøres til genstand for forvaltning, med mindre der er en særlig grund til det. Sådanne grunde kan efter Rådets opfattelse både være hensyn til mennesker, der under konkrete forhold føler sig generet af kattene, eller dyreværns-mæssige hensyn. Rådet finder således, at hvis kattene ikke er til gene og er i god stand, bør de have lov til at klare sig selv, og hvis foderværter ønsker at påtage sig ansvaret med fodring af kattene, skal dette være tilladt.

Samtidig påpeger Rådet, at velfærden i bestanden så vidt muligt bør sikres forstået sådan, at hvis kattene er forhuttede bør der gribes ind, og kattene aflives, eller bestanden begrænses til et niveau, der kan opretholdes på det tilgængelige fødegrundlag. Dette betyder i praksis, at alle steder, hvor der fodres katte, må der også sørges for begrænsning – hvad enten foderværten påtager sig ansvaret, eller det skal foregå i kommunalt regi – i form af indfangning efterfulgt af enten neutralisering og genudsætning eller aflivning.

Rådet anerkender, at herreløse katte har en højere forekomst af sygdomme som »katte-aids« og katte-leukæmi og dermed kan udgøre et reservoir for smitte af ejerkatte. Rådet finder dog ikke, at risikoen i sig selv er tilstrækkeligt grundlag for at aflive herreløse katte. Her minder Rådet om, at man ved at neutralisere sin egen kat kan reducere risikoen for at smitte overføres. Til gengæld finder Rådet, at reel sygdomsbekæmpelse vil være en legitim begrundelse, fx i forbindelse med bekæmpelse af en lokal epidemi.

Rådet finder det således hverken ønskeligt eller realistisk at arbejde for at fjerne bestandene af herreløse katte. Trods mange års kampagner fra dyrebeskyttelsesorganisationer med opfordringer om ikke at vænne sommerhuskatte til at blive fodret og efterfølgende overlade dem til sig selv med nedsat chance for, at de kan klare sig, rapporteres sommerhuskatte stadig at være et problem. Rådet støtter disse kampagner og anser det for uansvarligt at efterlade katte, som man har vænnet til at blive fodret. Rådet erkender dog samtidig, at problemet tilsyneladende fortsat eksisterer og finder derfor, at målet med forvaltningen bør være at sikre, at de katte, som fodres men der ikke tages yderligere ansvar for, har et rimeligt liv eller aflives.

Midler

Rådet finder på baggrund af ovenstående, at der på kommunalt niveau skal sikres et beredskab, der kan tage sig af herreløse katte, der enten er til gene eller

Dyrlæger

Det Dyreetiske Råd påskønner, at mange dyrlæger udviser konduite, og har hjulpet til at håndtere problemer med herreløse katte. Rådet har endvidere forståelse for, at de praktiserende dyrlæger ikke kan leve af at gøre gode gerninger i forhold til de herreløse katte. Rådet bakker derfor op om initiativer til aftaler mellem dyrlæger og kommuner og/eller dyreværnsorganisationer, der sikrer, at dyrlægerne i rimelig grad får dækket udgifter til neutralisering/aflivning/bortskaffelse mm.

Dyreværnsorganisationer

Dyreværnsorganisationerne har allerede i en årække arbejdet for en ændret og mere ansvarlig holdning over for katte. Rådet kan kun støtte, at sådanne oplysningskampagner fortsætter, og at organisationerne fremover, som det hidtil har været praksis, vil bidrage praktisk og/eller økonomisk til indfangning, neutralisering og genudsætning eller aflivning af herreløse katte.

6. Bilag

Det Dyreetiske Råd har behandlet emnet katte på 9 møder i perioden juni 2002 – maj 2004. Rådets formand og faglige sekretær har i forbindelse med udarbejdelse af udtalelsen besøgt Kattens Værn og Inges Kattehjem. Ud over Det Dyreetiske Råds formand og faglige sekretær var formand for Kattens Værn, Poul Holm, samt daværende forretningsfører Marianne Wiberg tilstede ved mødet hos Kattens Værn, og Inge Sørensen, stifter af Inges Kattehjem, Jørgen S. Petersen, direktør for Inges Kattehjem, samt Peter og Anne Birte Gamborg, ledere af »Kattehemmet i Hillerød« tilstede ved mødet hos Inges Kattehjem. Formanden for Kattens Værn, Poul Holm, har desuden deltaget i ét af Det Dyreetiske Råds møder. Medlem af Det Dyreetiske Råd, Anne Sørensen, deltog ved Verdensudstillingen for katte, København, november 2003. Fotos er venligst udlånt af Dyrenes Beskyttelse, Inges Kattehjem, Kattens Værn og Kim Holm Bocsen. Endelig vil Rådet gerne takke følgende personer for nyttige kommentarer til en tidligere version af udtalelsen: Jørgen S. Petersen og Poul Holm, samt adfærdsbiolog Jørgen Damkjer Lund og Tommy Asferg, seniorbiolog, Danmarks Miljøundersøgelser.

Dyrlæge Stine B. Christiansen har fungeret som faglig sekretær.

skal medvirke til at begrænse antallet af mink. Mink udgør for nuværende ikke en generel alvorlig trussel mod hjemmehørende arters overlevelse, men kan ligesom huskatte ikke udelukkes at være en trussel mod fåtallige arter, ligesom minken lokalt kan gøre overordentlig stor skade på f.eks. ynglende vandfugle.

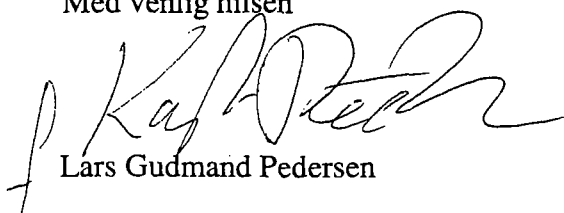
Gennemførelse af Det Dyreetiske Råds udtalelser om, at de herreløse katte skal være en del af den danske fauna vil gøre katte - der ikke har nogen særlig tilknytning til mennesker - til "vildtkatte". Vildkatten vil dermed som rovdyr kunne optræde i den danske natur på lige fod med ræven og andre predatorer. Predatorer opfattes i nogle situationer som skadevoldende vildt, for hvilke der foruden almindelig jagttid også for flere arters vedkommende, f.eks. ræv, husmår og ilder er fastsat reguleringsperioder og -metoder.

Det Dyreetiske Råds holdning til indfangning, neutralisering og genudsætning er meget problematisk. Katte bør ikke genudsættes, hvis der ikke registres nogen ejer. Katten er ikke en del af den danske fauna. Katten er et husdyr og vil i naturen optræde som en invasiv art på lige fod med f.eks. minken.

Det Dyreetiske Råd udtaler bl.a., at hvis katte ikke er til gene og er i god stand, bør de have lov til at klare sig selv, og hvis foderværter ønsker at påtage sig ansvaret med fodring af kattene, skal dette være tilladt. Rådet referer kun til gener i forhold til mennesker, men ikke i forhold til den øvrige fauna. Dette er problematisk.

Skov- og Naturstyrelsen finder på baggrund af ovenstående, at huskatten ikke bør betragtes som en hjemmehørende art i den danske fauna/natur. Styrelsen finder ikke, at Det Dyreetiske Råd har anført argumenter, der kan begrunde ændringer i den eksisterende retstilstand. Der bør også fremover være mulighed for at regulere katte i naturen ligesom der er behov for at intensivere en forebyggende indsats mod katte i naturen.

Med venlig hilsen

Lars Gudmand Pedersen

Jesper Andersen (951jan)

Fra: \$Justitsministeriet (951jm)
Sendt: 16. november 2004 08:03
Til: £JOURFærdselskontoret (951s07)
Emne: VS: Høringssvar

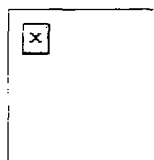
→ Civ. ltr

Fra: Finn Madsen [mailto:finn-madsen@get2net.dk]
Sendt: 15. november 2004 19:13
Til: \$Justitsministeriet (951jm)
Emne: Fw: Høringssvar

----- Original Message -----

From: Finn Madsen
To: jm@jm
Sent: Sunday, November 14, 2004 8:38 PM
Subject: Høringssvar

Dansk Land- og Strandjagt af 1991.

Galdbjerg 121004

Justitsministeriet
 Civil og Politiafdelingen
 Civilkontoret/ Christina Angela Gulisano
 Sag nr. 2002-5432-0013
 Dok. CAG 21595

121004

Dansk Land- og Strandjagt af 1991 (DLS) fremsender hermed høringssvar til Dyreetisk Råds (herefter rådets) udtalelse om katte.

DLS er enige i mange af de synspunkter rådet har fremlagt i den særdeles fyldige udtalelse.

Vi finder dog udtalelsen præget af et markant urbant synspunkt på katte og mangler i højere grad konkrete foranstaltninger for katte, der antræffes i skove og på marker langt fra menneskeboliger. De fremlagte programmer kan i disse tilfælde ikke anvendes. Endvidere finder vi, at de foreninger, der i deres fundats har beskyttelse af katte, selv må betale for de nævnte programmer, således at det ikke skal belaste almindelige skatteborgere.

Vi deler ikke rådets opfattelse, at katte skal forblive en del af den danske naturlige fauna. Vi kunne ønske os en undersøgelse af DMU, som kunne prøve at afklare, hvor stor en predation sommerhuskatte og "vilde katte" har i forbindelse med yngel af det i forvejen hårdt

16-11-2004

Akt.nr. 29
 Justitsministeriet
 Civilkontoret
 2002 NR. 5432-0013

FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I
DANMARK

Politimester Karsten Petersen
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby
Tlf. 36 47 88 88 lokal 6600
Fax 33 43 00 49
E-mail: kpe001@politi.dk

Jmt. Mdt.
17 NOV. 2004

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato : 15. november 2004
Jr.nr. : 179.15.04
Ref. : KP / lfo

Høring over Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte (sagsnummer 2002-5432-0013)

Nævnte udtalelse giver ikke Politimesterforeningen anledning til bemærkninger.

Venlig hilsen

Karsten Petersen
politimester

Akt.nr. 28
Justitsministeriet
Civilkontoret

2002 NR. 5432-0013

Kattens VÆRN

Administration

Mariendalsvej 5
2000 Frederiksberg
Tlf.: 38 88 12 00
Fax: 38 88 12 05
E-mail:
kv@kattens-vaern.dk

Internatet

Dronning Olgas Vej 4
2000 Frederiksberg
Tlf.: 38 88 12 00

CVR. nr. 49737017
Giro 1 02 98 00

Kattens Værn er
godkendt til gave- og
arveafgiftsfritagelse.

KV, som i sit register har omkring 280.000 katte, er i færd med en teknisk sammenlægning af sit register med Inges Kattehjems tilsvarende register.

KV har igennem årene i høj grad varetaget opsamlingen og behandlingen af nødstedte katte, hvad enten disse findes på veje eller offentlige områder. Således sker det ofte, at katte der opsamles af Falcks dyreambulancer indbringes til KVs internater, hvorved KV påføres udgifterne for den videre håndtering af disse.

Med den nye finanslov håber KV at kunne få andel i den pulje, der bliver afsat til bl.a. dette arbejde.

Ved udformningen af nye regler om katte er KV til rådighed for assistance/rådgivning på basis af de erfaringer som organisationen har opsamlet i sin 70-års levetid.

Med venlig hilsen,

Poul Holm
bestyrelsesformand

vildtlevende dyr. Dette støttes af, at katten som nævnt ovenfor blev taget ud af jagtloven i 1994, hvilket Rådet da også selv skriver på side 21 i udtalelsen, hvor det anføres, at katte: "ikke skal være omfattet af jagtlovgivningen". I den forbindelse skal vi gøre opmærksom på, at jagtloven i §2 definerer begrebet vildt, og det faktum, at katten er taget ud af loven understreger, at katte ikke er "vildt".

Hvad angår herreløse katte og deres retsstatus finder Danmarks Jægerforbund, at de gældende regler, som beskrevet i Justitsministeriets tolkning af 12. april 1997 (omtalt på side 21 i udtalelsen) er dækkende. Deri er allerede taget højde for, at nedskydning af herreløse katte kun må foretages af personer med uddannelse i aflivning (herunder jagttegn) i områder, hvor vedkommende er berettiget til at anvende skydevåben. Desuden er det fastslået, at aflivning skal ske på en dyreværnsmæssig forsvarlig måde og uden foregående indfangning. Aflivning efter forudgående indfangning må kun foretages af dyrlæger eller af personer, der er under instruktion og tilsyn af en dyrlæge. Disse krav er efter vor opfattelse tilstrækkelige til at sikre såvel kattene som de ejeren af de ejendomme, hvor på kattene færdes, tilstrækkelig retssikkerhed.

Endelig finder Jægerforbundet at Rådets udtalelse er inkonsekvent, idet der på det ene side fastslås, at katten ikke skal gøres genstand for forvaltning, mens der på den anden side fremlægges adskillige forslag om detaljerede – og i øvrigt udmærkede - forvaltningstiltag, således f.eks. kommunale handlingsplaner. Til denne del vil Danmarks Jægerforbund klart støtte en konsekvent forvaltningslinie, der har som overordnet mål, at katte ikke optræder frit i naturen.

Samlet set er vi således uenige i Rådets udtalelse, og Danmarks Jægerforbund skal derfor anbefale, at der ikke for indeværende foretages grundlæggende ændringer i kattenes juridiske status eller i lovgivningen om katte.

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Kristian Raunkjær
formand

Jmt. modt.

16 NOV. 2004

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Deres ref. nr. 2002-5432-0013
12.11.2004
J.nr. 436/

Ved brev af 28. september 2004 har Justitsministeriet anmodet om Fødevarestyrelsens eventuelle bemærkninger til Det Dyreetiske Råds udtalelser om katte.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender har fra Fødevarestyrelsen modtaget følgende, som man kan henholde sig til:

”Fødevarestyrelsen har noteret sig, at Rådet anbefaler, at der fastsættes en aldersgrænse på 12 uger for overdragelse af kattekillinger (medmindre særlige forhold gør sig gældende). Styrelsen kan tilslutte sig synspunktet, men finder, at det ville være hensigtsmæssigt tillige at forbyde indførsel af killinger under 12 uger, for at hindre at der opstår lignende problemstillinger som dem, der var årsag til den nylige ændring af bekendtgørelse om forbud mod overdragelse af hundehvalpe.

Herudover har Fødevarestyrelsen ingen bemærkninger til rapportens anbefalinger.”

Med venlig hilsen

Thomas Elvensø
Specialkonsulent
Dir. tlf. 33951271
e-mail: the@minff.dk

Akt.nr. 22
Justitsministeriet 2002 NR. 5432-0013
Civilkontoret

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

11.11.2004
J.nr.: 2004-20-293-00126 / SKL
Deres ref. nr.: 2002-5432-0013

Ved brev af 28. september 2004 har Justitsministeriet anmodet om Fødevarestyrelsens eventuelle bemærkninger til Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte.

Fødevarestyrelsen skal oplyse, at Styrelsens bemærkninger fremsættes via Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Med venlig hilsen

Susanne K. Larsen

Kopi: Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Københavns Politi

Advokatur S

Politigården, 1567 København V

Tlf. Indvalg 33910910 / 4901 - Fax 33430074

Journalnr.: 0100-10160-00173-04

Dato: - 7 OKT. 2004

Sagsbehandler: 90418

Politidirektørens Sekretariat

KØBENHAVNS POLITI

7 OKT 2004

POLITIDIREKTØREN

D. 1.oktober 2004 har Sekretariatet anmodet om en udtalelse til høring fra Justitsministeriet om Det Dyretiske Råds

Udtalelse om katte

I den anledning skal jeg bemærke, at spørgsmålet om, hvorledes samfundet bør forholde sig til herreløse katte og katte "med ejer", der er til gene for andre, først og fremmest er et politisk spørgsmål.

Politiets og anklagemyndighedens interesse i regler på området må efter min opfattelse indskrænkes til en stillingtagen til eventuelle overtrædelser af dyreværnsloven og til en mulig belastning af politiet i forbindelse med anmeldelser om generende katte og i tilknytning hertil nabostridigheder og selvtægt.

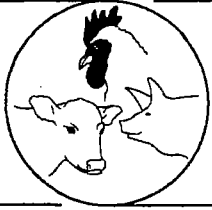
Såfremt alle kommuner kan pålægges en pligt til at sørge for indfangning og aflivning af herreløse katte, der er til gene, vil det formentlig løse en del problemer.

Der vil imidlertid fortsat være problemer i relation til katte "med ejer", der kan være generende for ejernes naboer, idet kattene færdes overalt.

For at hindre overtrædelser af dyreværnsloven, er det efter min opfattelse nødvendigt med lovregler, der gør det muligt for de plagede naboer at kunne gribe ind med lovlige midler, således som muligheden er ifølge mark-og vejfredslovens § 14, ligesom det bør være muligt at udstede bøder til katteejeren jf samme lovs § 13. Fjerner man disse muligheder, risikerer man udvidet brug af selvtægt, og aflivninger, der vil være i strid med dyreværnsloven.

Hvorvidt en aflivning bør ske kunne ske ved skydning eller på anden måde, må afgøres af dyrlæger, der bedst ved, hvilke metoder, der er bedst for katten.

En regel om at katten kun kan indfanges og afleveres hos en dyrlæge til aflivning vil næppe være tilstrækkelig, da indfangning kan være umulig, ligesom dyrlægen vil kræve betaling for aflivningen af den, der kommer med katten. Det kan også tænkes, at en dyrlæge slet ikke vil medvirke til en aflivning, medmindre ejeren har givet samtykke hertil.

GRUPPEN FOR
DYREVELFÆRD

Bente Tolley Sondrupvej 48 C 8350 Hundslund
Tel. & Fax +45 8655 0009 e-mail: tolley@post4.tele.dk Giro 16822507 www.dyrevelfaerd.dk

Jmt. modt.

15 NOV. 2004

Til: Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Cristina Angela Gulisano
Slotsholmen 10
1216 København K.

Sondrup d. 12.11.04

Fra: Gruppen for Dyrevelfærd
Sondrupvej 48c,
8350 Hundslund.

Høringssvar til Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte

Følgende holdninger og forhold ligger til grund for de foreslåede ændringer til Det Dyreetiske Råds anbefalinger:

Gruppen for Dyrevelfærd mener, at holdningsbearbejdelse og lovgivning skal arbejde i samme retning, imod erkendelse af dyrs behov og sikring af at disse behov tilgodeses.

Dyr placeres – desværre med assistance fra Det Dyreetiske Råd - i kategorier som bestemmes af dyreartens emotionelle og/eller økonomiske nytteværdi for mennesket uden hensyn til dyrenes egenart og behov. Dyrene tildeles respekt og grad af omsorg afhængigt af disse kategorier – altså ganske uafhængigt af dyrenes instinkter og behov og dermed ganske uhensigtsmæssigt og ganske uetisk .

Gruppen for Dyrevelfærd mener, at den herskende 'brugsetiske' holdning sikrer at dyrene i f.eks. landbruget fastholdes i de elendige systemer og forhold som i dag er lige så lovlige som de er uetiske. Desuden fastholder Rådets brugsetiske holdning mennesker i forestillingen om at det er ok at tilsidesætte dyrs behov, når økonomisk vinding ikke kan opnås ad anden vej (for den enkelte ejer af dyrehold)

Gruppen for Dyrevelfærd mener, at arten af omsorg som skal tildeles dyr, skal afspejle dyrenes behov. Derfor er vi glade for Det Dyreetiske Råds håb om, citat: *at kunne øge ansvarsbevidstheden i relation til hold og forvaltning af katte samt bidrage til udviklingen af en politik vedrørende katte, der bunder i etiske overvejelser*, så længe vi ikke taler om 'brugsetik'!

Gruppen for Dyrevelfærd mener, at netop den lovgivningsmæssige ramme for hold og forvaltning af katte kan medvirke til at *ændre gældende praksis og holdninger til katte* specielt og til dyr generelt.

Vi mener, at det er uacceptabelt at dyr holdes uden adgang til det fri og finder det uetisk at anvende dårlige forhold for nogle dyr som argument for accept af dårlige forhold for andre dyr.

Akt.nr. 18
Justitsministeriet
Civilkontoret

2002 NR. 5432-0013

LANDBRUGSRAADET

Jmt. Mdt.
12 NOV. 2004

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

11. november 2004
CHN
Tlf. 33 39 40 05
Fax 33 39 41 50
chn@landbrug.dk

Bemærkninger vedrørende Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte

Justitsministeriet har ved brev af 28. september 2004 anmodet Landbrugsrådet om bemærkninger til de videre overvejelser om det eventuelle fortsatte lovgivningsmæssige arbejde om katte.

Landbrugsrådet og Dansk Landbrug har følgende bemærkninger til udtalelsen fra Det Dyreetiske Råd om katte, som vi generelt finder afbalanceret.

Organisationerne støtter Rådets opfattelse af, at katte ikke er retsløse, idet den eksisterende lovgivning tager vare på kattenes velfærd. Samtidig anser vi det for hensigtsmæssigt at samle lovgivningen vedrørende katte i ét regelsæt. Det vil betyde større overskuelighed, hvilket også kan lette administrationen af reglerne.

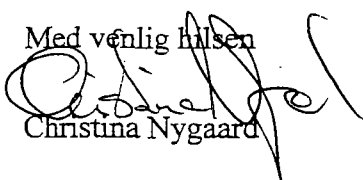
Vi støtter ligeledes Rådet i, at der ikke bør være krav til mærkning og registrering af katte. Det må være op til den enkelte ejer, idet mærkningens primære formål må være at sikre, at evt. bortkomne katte kan komme tilbage til sin rette ejermand.

For så vidt angår de natur- og vildtforvaltningsmæssige spørgsmål vedr. katte så drøftes de af Vildtforvaltningsrådet under Miljøministeriet drøfte på et møde den 7. december 2004.

Idet Vildtforvaltningsrådet repræsenterer relevante parter på natur- og vildtforvaltningsområdet, og diskussionen her således vil være relevant for den videre stillingtagen, vil vi tillade os at vente med at kommentere disse aspekter ved Det Dyreetiske Råds udtalelse til efter Vildtforvaltningsrådets møde.

Organisationerne vil herefter vende tilbage med et supplement til nærværende høringssvar.

Med venlig hilsen

Christina Nygaard

Akt.nr. 17
Justitsministeriet
Civilkontoret
2002 NR. 5432-0013

Maj-Britt Haastrup (951mbh)

Fra: \$Justitsministeriet (951jm)
Sendt: 5. november 2004 12:10
Til: £JOURCivilkontoret (951s03)
Emne: VS: Høringssvar

Fra: Ole Amstrup [mailto:ole@felesgrata.dk]
Sendt: 5. november 2004 12:07
Til: \$Justitsministeriet (951jm)
Emne: Høringssvar

Vedhæftet høringssvar på Det Dyreetiske Råds "Udtalelse om katte".

Udtalelsen er vedhæftet som PDF fil ligesomk der er vedhæftet et bilag.

Venlig hilsen

Ole Amstrup
Formand Felis Danica.

Akt. 15
Justitsministeriet 1502 5432.0013
Civilkontoret

Felis Danica
Formand Ole Amstrup
Tarp Hovedvej 31
6715 Esbjerg N

Desuden som jeg også nævnte på pressemødet er der ikke mig bekendt opdrættere i Danmark, som har fået deres opdræt af racekatte til at give overskud, og der eksisterer ikke et eneste momsregistreret Katteri i Danmark.

Ved gennemlæsning af Udtalelsen er jeg blevet opmærksom på, at Rådet ikke har et klart billede af, hvor mange katterier der er i Danmark og under hvilke forhold kattene holdes under (udtalelsen side 13).

Til orientering kan jeg oplyse, at der er indregistreret ca 6500 stamnavne i Danmark siden 1947. Det er dog for størstedelens vedkomne stamnavne der ikke er i brug.

Et stamnavn er "Katterinavnet".

I 2003 var der i Felis Danicas tilsluttede klubber ca. 5000 medlemmer. Disse er fordelt på ca. 2500 husstande.

Nedenfor er indsat tabel med statistik over antallet af anvendte stamnavne gennem de sidste 10 år. Kategori 1, 2, 3 og 4 betegner forskellige racer, hvor kategori 1 er Persere og Exotic, kategori 2 er semilanghårede katte f.eks. Norske Skovkatte, kategori 3 er de korthårde racer og kategori 4 er de orientalske katte.

Opdrætter med stamnavn anvendt:

	Registreringsår									
Kategori	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
1	325	303	277	262	241	227	196	204	170	162
2	183	198	231	226	257	271	289	350	341	365
3	132	142	152	143	162	139	145	152	159	156
4	69	61	57	62	47	48	44	50	42	46
	709	704	717	693	707	685	674	756	712	729

Som de ses af tabellen ligger antallet af aktive stamnavne forholdsvis stabilt omkring 700 aktive "Katterier"/opdrættere.

Felis Danica
Formand Ole Amstrup
Tarp Hovedvej 31
6715 Esbjerg N

Felis Da- nica	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
JANUAR	407	435	436	462	404	396	0	316	441	510
FEBRUAR	381	396	315	234	479	461	0	963	347	314
MARS	318	289	386	353	287	440	0	363	228	364
APRIL	260	219	288	441	410	307	1	492	307	359
MAJ	474	356	387	366	354	325	614	503	443	452
JUNI	490	496	522	404	441	699	701	542	495	298
JULI	241	565	564	743	786	422	748	523	524	830
AUGUST	836	959	650	2	596	490	720	650	589	543
SEPTEMBER	200	205	497	934	433	508	1372	531	722	610
OKTOBER	328	405	534	561	756	446	0	651	573	521
NOVEMBER	939	755	516	341	433	463	264	300	490	266
DECEMBER	236	342	275	238	318	268	336	436	312	668
	5110	5422	5370	5079	5697	5225	4756	6270	5471	5735

Til sidst kan nævnes, at Felis Danicas stambog er ført siden 1947, med registrering af racekatte i Danmark.

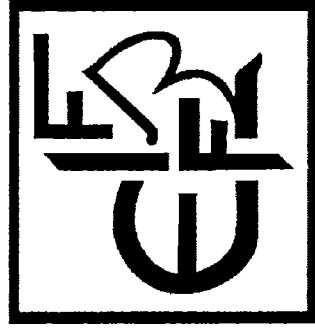
Fra 1. januar 2007 stilles der krav til opdrættere under Felis Danica om mærkning af avlsdyr, efter Det Dyreetiske Råds udtalelser om registrering af samtlige ejerkatte vil vi i Felis Danica yderligere overveje om vi skal stille som krav for registrering, at kattene er mærkede.

Generelt finder Felis Danica, at Rådets anbefalinger vedrørende krav til hold og opdræt af katte er relevante, og vi foreslå, at man som udgangspunkt for et evt. officielt krav til "erhvervsmæssig" hold af katte anvender de regler der er gældende for opdrættere under Felis Danica jf. de medsendte Avls og registreringsregler.

Når der i Udtalelsen flere gange er nævnt krav til personale er vi dog en smule forbeholdne. Som det kan ses af den medsendte statestik for antal opdrættede kuld er det "erhvervsmæssige" hold af katte for langt størstedelen af de opdrættede kuld tale om ren hobbyvirksomhed med et, to eller tre kuld om året.

Landsforeningen Felis Danica. Tilstuttet Fédération Internationale Féline - FIFe

Dansk oversættelse af:
FIFE Avls- og Registreringsregler
Pr. 1. januar 2004

med Nationale regler
ændret på Plenarforsamlingen 2004

1 Generelt

Hver enkelt katts og killings sundhed og velfærd skal være det vigtigste hensyn for enhver opdrætter og ejer.

Ansvarligt opdræt baseret på genetiske principper, sygdomsforebyggelse samt kærlige og komfortable omgivelser skal tilskyndes

Der skal holdes nøjagtige optegnelser vedrørende sundhed og avl af katte og killinger.

2 Regler for opdræt

2.1 Generelt

En kat som lider af en medfødt defekt, må ikke bruges i avl eller blive solgt til avl. En opdrætter der sælger sådan en killing, skal sende en anmodning til sit Nationale Avlsråd om at få påført registreringsdokumentet en "avlsrestriktion".

Katte i alle racer, der anvendes til avl, skal have knurhår.

2.2 Avishanner

Inden hankatten anvendes i avl, skal den have en vetrinærklæring der bekræfter, at testiklerne er normale, og at begge er nedfaldne i pungen.

2.3 Avishunner

Avishunner må ikke få flere end tre kuld i løbet af 24 måneder med mindre der foreligger en på forhånd udfærdiget skriftlig godkendelse fra en dyrlæge og/eller det nationale avlsråd.

En hunkat der har behov for gentagne kejsersnit må ikke bruges i videre avl.

En hunkat må ikke tillades at blive parret af en anden hunkat inden for 3 uger efter den tidligere parning.

2.4 Mikrochip og tatoivering

Alle avlskatte skal identificeres enten ved mikrochip (foretrækkes) eller tatoivering og begge forældres identifikationskoder skal være dokumenteret i stamavlens Undtagelse er tilladt for hankatte, der ikke er registreret i FiFe.

Denne praksis skal etableres så hurtigt som muligt, men ikke senere end 1. januar 2007.

2.5 Katte ikke godkendt til avl

- Døve hvide katte
- En voksen kat med synligt navlebrok.

2.6 Særlige restriktioner for nogle racer

2.6.1 BEN (Bengal)

- Novicekatte er ikke tilladt
- Det er ikke tilladt at krydse Bengalere med nogen anden race.

2.6.2 BRI (Britisk)

FiFe godkender ikke BRI med nogen anden pelstængde end korthåret.

2.6.3 KOR (Korat)

FiFe godkender ikke nogen anden farvevarietet end blå i Koraten.

FiFe opmuntrer ikke nogen person eller sammenslutning til at fremsille andre farver end blå i Koraten. Når man opdrætter Korater:

- må kun blå KOR anvendes, og kun blå afkom fra blå KOR forældre kan registreres som Korat (KOR).
- Efterkommere i en farvevariant anden end blå skal registreres som XSH/XLH.

3 Dyrehold og omgivelser

3.1 Generel omsorg

Voksne katte og killinger skal regelmæssigt have ajourført deres vaccinationer.

Syge katte og killinger skal have dyr læge tilsyn så snart som muligt.

Parasitter som f.eks. lopper, flåter, mider, indvoldsorm og hjerteorm etc., er undertiden uundgåelige, men alle katte skal undersøges regelmæssigt og behandles.

Der skal lages særlige forholdsregler til forebyggelse af spredning af virus-, bakterie- og svampesygdomme, omfattende vaccinationer når de er tilgængelige.

3.2 Opholdsrum

3.2.1 Generelle forhold

Opholdsrum, sovepladser, madskåle og toiletbækket etc. skal til enhver tid være rene.

Katte skal hele tiden have adgang til vandkåle med friskt vand, det korrekte foder, når dette er påkrævet eller ordineret, komfortable liggepladser, lege- og aktivitetsøger og klatretræer eller lignende.

Katte skal have tilstrækkelig plads til at kunne bevæge sig og lege, og bør nyde familære forhold.

For katte uvante med ekstreme temperaturer, er området mellem 10°C til 35°C (50° F to 95° F) acceptabelt men temperaturer enten under eller over disse områder nødvendiggør adgang til opvarmning eller nedkøling.

Der skal være ventilationsfaciliteter med adgang til frisk luft (vinduer, døre, aircondition) for derved at minimere lugt, fugt og træk.

Dagslys og kunstigt lys skal være til rådighed.

Rengørings- og desinfektionsmidler til gulve, vægge og møbler skal altid forefindes.

Selv om enkelte katte nyder at have selskab af andre katte, skal man undgå overbelastning da det kan føre til stress og aggressivitet, og - især - øge risikoen for sygdom.

Hver enkelt kat eller killing skal daglig gives individuel opmærksomhed, der omfatter håndtering med kontrol af den almindelige sundhedstilstand.

3.2.2 Adskilt opholdsrum

Hvor kattens opholdsrum er adskilt fra familiens beboelse, skal faciliteterne være tilrettelagt bedst muligt for katteholdet.

Under disse forhold:

- Kræves minimum 6 kvadratmeter gulvflade med en højde af mindst 1,80 meter per kat. Der skal være mere end et niveau, hvor soveplads og/eller fristed skal være inkluderet.
- Alle områder skal være egnede til adgang for mennesker og vejrfaste

Med udendørsfaciliteter:

- skal kattene have adgang til tilstrækkelig skygge for at beskytte dem mod direkte sollys.
  - I disse tilfælde skal katte tillades adgang til indendørs rum så de kan forblive tørre, hvis det regner eller sneer.
- Arealerne skal konstrueres på en måde der er let at dræne.

3.3 Overdragelse af katte

3.3.1 Aflever

Alle aflever eller begrænsninger for købere af killinger eller brugere af avlshanner skal, for at undgå misforståelser, være skriftlige.

Avis og registreringsregler

(FIFe – FDs nationale tilføjelser)

9

Avis og registreringsregler
(FIFe – FDs nationale tilføjelser)

10

3.3.2 Forbud mod dyrebutikker og forskningsfaciliteter

Det er ikke tilladt at sælge eller bortgive katte, som har FIFe-stamtavle, til dyrebutikker eller lignende organisationer, ej heller til eksperimentel forskning eller testning.

Det er heller ikke tilladt for medlemmer af FIFe-Klubber, at tilbyde/handle katte eller tjenester, eksempelvis hankekattjenester, ved auktion eller på lignende måde, uanset om dette foregår elektronisk eller direkte.

3.3.3 Killinger

Killinger må ikke overdrages til ny ejer (nyt hjem) før de er 12 uger gamle og er blevet fuldtud vaccineret mod Parvleukopent og katteinfluenza, med mindre andet anbefales af dyrlægen.

3.4 Avlshanner

Avlshanner, som som er nødt til at bo i aflukkede rum skal have:

- adgang til et område på mindst 6 kvadratmeter gulvflade med en minimumhøjde af 1,80 meter. Mindst to kvadratmeter skal være lukket og vejrfast.
- Hvis dette opholdsrum deles med andre, skal den tilgængelige overflade være større.
- I alle opholdsrum skal der være mere end et niveau, hvor soveplads og/eller fristed skal være inkluderet
- Alle områder skal være egnede til adgang for mennesker.

3.5 Avlshunner

Alle fødsler skal foregå under opsyn i tilfælde af at der opstår problemer.

Avlshunner i fødsel eller med diende killinger, skal have mulighed for at være i et separat område/rum.

4.4 Registrering

4.4.1 Generelle principper

Alle killinger opdrættet af et FIFE-medlems medlem skal allerbørst registreres i FIFE.

Registrering af en kat i LO- eller RIEKX-registrene skal udføres i overensstemmelse med EMS-systemet og genetiske principper.

En kat, hvis fænotype adskiller sig fra dens genotype, skal overføres i overensstemmelse med dens genotype efter at denne er blevet beviset gennem:

- forældrenes genotype
- dens afkom.

En kat kan konkurrere på udstillinger i overensstemmelse med dens fænotype, hvis denne er forskellig fra dens kendte genotype. I disse tilfælde skal ikke kun den kendte genotype men også kattens fænotype være anført på stamtavlen. Fænotypen skal være i overensstemmelse med beskrivelsen i EMS og skal noteres i parenteser.

Hvis en kat opnår en titel under urigtig identitet, vil den miste titlen ved overførelse til dens rette identitet.

4.4.2 Specielle koder for registrering

4.4.2.1 Var(tant)

Betegnelsen VAR kan tilføjes EMS-koden for at indikere at en korthåret kat bærer eller kan bære genet for langhår.

Felis Danica's Nationale regler

1. Var:

Korthåret afkom efter parning mellem langhåret og korthåret søskenderace og korthåret afkom fra parninger med katte med "Var" efter EMS koden, samt korthåret kat som gennem sit afkom har vist sig som bærer af genen for lang pels får betegnelsen "Var" efter EMS koden som information i stamtavlen i uendelighed.

Exotic må antages altid at bære genet for lang pels, så der noteres ikke "Var" hos denne variant

4.4.2.2 Fortyndingsmodifikator 'm'

EMS-kode	Farve
m	Modifikator
x am	karamel, baseret på blå
x cm	karamel, baseret på lilla
x em	abrikos, baseret på creme
x pm	caramel, baseret på "fawn"
x'm	caramel, hvor grundfarven ikke er kendt

Bemærkninger:

Effekten af fortyndingsmodifikatorerne er iflg. teorien resultat af en fortynding af fortyndede farver kombineret med et gen beskrevet som fortyndingsmodifikator. I FIFE kan f.eks. Siamesere registreres som følger:

S/A x am	Caramel Siameser, baseret på blå
S/A x cm	Caramel Siameser, baseret på lilla
S/A x em	Abrikos Siameser, baseret på creme
S/A x pm	Caramel Siameser, baseret på "fawn"
S/A x'm	Caramel Siameser, hvor grundfarven ikke er kendt

4.4.3 Registreringsnummer

Avis og registreringsregler
(FIFE – FDs nationale tilføjelser)

13

Fra 01-01-1997 skal alle nye registreringer i LO- eller RIEKX-registrene udfærdiges i overensstemmelse med følgende princip:

(Landskode) + (Forkortelse for FIFE-medlem) + (LO eller RX) + (nummer)

F.eks.: En kat som er registreret i LO i Sverige, vil blive registreret på følgende måde:
(S) SVERAK LO nmm,

- En kat som er registreret i RIEKX i Frankrig, vil blive registreret på følgende måde:
(F) FFF RX nmm.

Når en stamtavle udfærdiges (LO eller RIEKX), skal samtlige - og kun - de originale registreringsnumre for kattens forfædre bevares ubetinget.

Det er ikke tilladt at give andre katte end de importerede et nyt FIFE-nummer.

For importerede katte skal kattens første, oprindelige registreringsnummer bibeholdes og være synlig på dens stamtavle.

4.4.4 National registrering

Hvert Nationale Avisråd kan frit pålægge yderligere restriktioner til afsnittene 2.5 – 4.1 – 4.2.1 – 4.2.2 – 4.2.3 – 4.3.1 – 4.3.2 – 4.3.3 – 4.4.2 – 4.4.5.1 – 4.4.5.2 – 4.4.5.3.1 – 4.4.5.4, svarende til nationale forhold.

4.4.5 Registrering i RIEKX

4.4.5.1 Katte som er resultat af racekrydsning

Katte som er resultat af krydsning mellem to racer; jvfr. Beskrivelse af eksperimentalistambogen »RIEKX« registreres i RIEKX-registret under forudsætning af, at FIFE-medlemmets Nationale Avisråd har givet tilladelse til krydsningen. Disse katte registreres som:

- XLH * Langhåret afkom
- XSH * Korthåret afkom

Senere kan disse katte omregistreres til deres tilsvarende godkendte race, når ét af følgende krav er opfyldt:

- at katten i en alder af mindst 10 måneder udstilles på en international udstilling i »Noviceklassen« og opnår kvalifikationen »Excellent« fra begge dommere eller
- at katten bliver vurderet af mindst to internationale FIFedommere, som begge er bekendt med forholdet og under kontrol af det Nationale Avisråd, og opnår kvalifikationen »Excellent« fra begge dommere

Reglerne nævnt i dette afsnit gælder ikke parninger inden for søskenderacer, idet disses efterkommere registreres direkte i LO eller RIEKX i overensstemmelse med afsnit 4.2.

Felis Danica's Nationale regler

Ansegnin om tilladelse til racekrydsning skal sendes til det nationale avisråd.

Dele skal ske i god tid inden den planlagte parning.

4.4.5.2 Novicer

Novicer er katte, hvis forældre er ukendte eller katte uden stamtavle.

4.4.5.2.1 Katte med ukendt baggrund

Katte med ukendt baggrund kan registreres i RIEKX-registret, forudsat at FIFE-medlemmets Nationale Avisråd giver tilladelse til registrering. Disse katte registreres som:

- XLH * Langhårsafkom
- XSH * Korthårsafkom

Disse katte kan senere omregistreres til deres anerkendte racer, hvis nedenstående krav er opfyldt:

Avis og registreringsregler
(FIFE – FDs nationale tilføjelser)

14

Med ny farvevarietet menes en farve som

- ikke har været anerkendt tidligere, eller som
- ikke har været anerkendt inden for den i forslaget omhandlede aktuelle race.

Bemærk:

Når der ansøges om anerkendelse af en ny farvevarietet følger dette afsnit, er det derfor af yderste vigtighed for FiFe medlemmet at tydeliggøre, hvilke farvevarieteter ansøgningen gælder.

- Gælder anerkendelsen kun fuldfarvede sorte katte, vil kun sorte katte blive undersøgt.
- indeholder anerkendelsen tillige blå katte, da skal både sorte og blå katte fremvises.

Disse principper skal også afspejles i den foreslåede standard for den farvevarietet der søges om.

4.6.3 Anerkendelse af en ny race

For at anerkende en ny race, d.v.s. en race ikke anført af FiFe som en anerkendt race, skal nedenslående betingelser være opfyldt:

- Fremvisning af 3 forskellige katte, med 5 på hinanden følgende generationer af racen der skal anerkendes.
- Desuden fremvisning af 15 forskellige katte i 3 forskellige generationer af den samme race til anerkendelse.

Fremvisningen må finde sted på en eller to internationale katteudstillinger i overværelse af et flertal af Dommer og LO-kommissionens medlemmer.

Afholdes fremvisningen ved to forskellige udstillinger, skal det ske inden for 6 måneder.

For at kunne anerkende en race, der tidligere er blevet anerkendt af en anden større organisation, og når officiel registrering af mindst 3 katte i 5 på hinanden følgende generationer af racen (eller søskenderace) er blevet foretaget, er det ikke nødvendigt at fremvise 15 katte ud af minimum 3 forskellige generationer forud for en FiFe anerkendelse.

4.7 Breed Councils (Råd for de enkelte racer)

4.7.1 Formål.

Breed Council (i det følgende benævnt "Rådet") etableres for hver race med det formål at være rådgivende organer vedrørende racestandarder og opdrætsregler. Rådet kanalisere meninger og forslag fra den enkelte opdrætter til FiFe's generalforsamling gennem Rådets sekretær, som vælges af det specifikke Råd.

4.7.2 Valgbarheds- og medlemsbetingelser

Et medlem skal have et FiFe-registreret opdræternavn.

Et medlem skal være mindst 18 år gammel og have været medlem med et godt omdømme hos et FiFe-medlem i mindst 5 kalenderår. Et medlem skal inden for de forudgående 5 kalenderår have opdrættet og registreret mindst 3 kuld af den pågældende race i en FiFe-organisation.

Et medlem skal have opdrættet mindst én Grand Int. Champion eller Grand Int. Premier af den pågældende race.

Et medlem skal have udstillet en kat af den pågældende race ejet af ham/hende selv på en FiFe udstilling mindst 3 gange pr. år inden for de forudgående 3 kalenderår.

Det er tilladt FiFe dommere, som har autorisation til den pågældende race, at være medlem uden betingelser.

Berettigede individer inden for enhver race kan opnå medlemskab ved at indsende et fuldt udfyldt ansøgningsskema til Generalsekretæren sammen med indbetaling af de(t) passende gebyr(er) til FiFe's

kasserer. Denne ansøgning skal attesteres af FiFe-medlemmet. Et medlemskab løber fra 1. januar til 31. december. Generalsekretæren opfører medlemmets navn på medlemslisten efter modtagelse af ansøgningen og gebyr(er). Ansøgning om medlemskab vil ikke blive accepteret for et givet år efter den 1. august det pågældende år.

Medlemskab af flere end et raceråd er tilladt.

4.7.3 Rådets sekretær.

4.7.3.1 Betingelser for valgbarhed.

Se betingelser for medlemskab ovenfor.

En sekretær må ikke beklæde denne post i mere end et Råd ad gangen.

4.7.3.2 Valg

En sekretær for hvert Råd skal vælges blandt medlemmerne og af medlemmerne af det pågældende Råd.

Valg afholdes hvert tredje år i december måned.

En kandidat til posten som sekretær for Rådet skal meddele sin hensigt skriftligt til Generalsekretæren senest 1. august forud for den december, hvori valget afholdes.

Stemmesedler til valget af Rådsssekretærer skal fremsendes til Generalsekretæren i overensstemmelse med de valgbestemmelser der er påtrykt stemmesedlen, og skal returneres i den officielle afstemningskuvert.

Kun Rådsmedlemmer, der har betalt deres gebyr inden 1. august forud for den december måned, hvori valget afholdes, er stemmeberettigede ved valget.

I tilfælde af et lige stemmetal blandt/mellem kandidaterne til Rådsssekretær, foretages en ny afstemning blandt de samme valgberettigede om de kandidater, der havde lige stemmetal. Dette valg skal afholdes inden for tre uger efter afslutningen af det første valg, hvorved medlemmerne gives 14 dage til at returnere stemmesedlerne til Generalsekretæren. Hvis også dette valg resulterer i et lige antal stemmer trækkes der lod blandt kandidaterne.

4.7.3.3 Ledige poster

FiFe's bestyrelse udpeger en afløser til enhver ledig post som Rådsssekretær

4.7.4 Vederlag

Den årlige registreringsafgift (1. januar til 31. december) fastsættes af Generalforsamlingen for at afhjælpe dækning af udgifterne til driften af Rådene.

4.7.5 Procedure ved fremsættelse af forslag.

Forslag og udtalelser fra medlemmer af hvert Råd skal fremsendes til den valgte sekretær for det specifikke Råd. Rådsssekretæren vurderer disse forslag og indhenter holdninger fra andre medlemmer for den aktuelle race ved en årlig valghandling, som skal afholdes inden december hvert kalenderår.

For at være kvalificeret til at afgive forslag, skal Rådet bestå af medlemmer fra mindst 6 forskellige FiFe-medlemmer.

Til trods for at Rådet tjener som rådgivende organ for Generalforsamlingen, skal der for godkendelse være 2/3 flertal af de afgivne stemmer inden for det/de specifikke Råd.

Rådets forslag der er antaget efter ovennævnte forskrifter skal fremsættes i alle tre FiFe sprog til den respektive kommission (Health and Welfare Commission, Judges and LO commission) inden udgangen af

6 Appendix I

6.1 Tabel over anbefalede udkrydsninger for ikke-anerkendte racer med foreløbige forkortelser

EMS-kode	Race	Tilladte udparninger
ABL non *	Amerikansk Bobtail Langhår	ABS non *
ABS non *	Amerikansk Bobtail Korthår	ABL non *
ACL non *	Amerikansk Curl Langhår	ACS non *
ACS non *	Amerikansk Curl Korthår	ACL non *
AMS non *	Amerikansk Korthår	EUR
AMW non *	Amerikansk Ruhåret (Wirehair)	AMS non *, EUR
ASL non *	Asiatisk Langhår	BOL non *, BOS non *, BML, BUR, TIF non *
ASS non *	Asiatisk Korthår	BOL non *, BOS non *, BML, BUR, TIF non *
BOL non *	Bombay Langhår	BOS non *, BUR, TIF non *
BOS non *	Bombay Korthår	BOL non *, BUR, TIF non *
BRX non *	Bøhmisk Rex	EXO/PER
CBL non *	Karelsk Bobtail Langhår	CBS non *
CBS non *	Karelsk Bobtail Korthår	CBL non *
CEY non *	Ceylon	Ingen
CLS non *	California Spangled	Ingen
CYM non *	Cymric	MAN
MCK non *	Munchkin	Ingen
NEB non *	Nebelung	RUS
SFL non *	Scottish Fold Langhår	AMS non *, BRI, EUR
SFS non *	Scottish Fold Korthår	AMS non *, BRI, EUR
SIN non *	Singapura	Ingen
SNO non *	Snowshoe	RAG, SBI
SRL non *	Selkirk Rex Langhår	EXO/PER
SRS non *	Selkirk Rex Korthår	EXO/PER
STE non *	Sterling	EXO/PER/BRI
SYL non *	Seychellisk Langhår	BAL, JAV, ORI, SIA
SYS non *	Seychellisk Korthår	BAL, JAV, ORI, SIA
THA non *	Thai	Ingen
TIF non *	Tiffany	BOL non *, BOS non *, BUR
TOL non *	Tonkanes Langhår	TOS non *
TOS non *	Tonkanes Korthår	TOL non *

* indikerer yderligere oplysninger i overensstemmelse med EMS-systemet, dvs. farveangivelse med små bogstaver etc.

DANSK SKOVFORENING

Amalievej 20
1875 Frederiksberg C

Telefon 3324 4266
Telefax 3324 0242

Giro: 9 00 19 64
CVR-nr.: DK 591 985 13
E-mail: info@skovforeningen.dk

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

29 OKT. 2004

28-10-2004

Vedr.: Høring over Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte

Med udateret skrivelse har Justitsministeriet anmodet om bemærkninger til ovennævnte senest den 15. november 2004.

Det anføres i rapporten, at der *"På trods af udbredte forestillinger om forhutlede herreløse katte har det ikke kunnet dokumenteres, at der (..) generelt er problemer med dyrevelfærden blandt de herreløse katte (selvom der kan være lokale problemer)"*.

På den baggrund finder Skovforeningen ikke, at der er basis for – som det anføres i rapporten - at samtlige kommuner *"bør pålægges pligt til at udarbejde en handlingsplan, der inddrager både mulighed for programmer med neutralisering og genudsætning og mulighed for aflivning"*.

Dette skal bl.a. ses i lyset af, at eventuelle handlingsplaner givetvis vil komme til at afspejle de forskelle, der allerede i dag eksisterer kommunerne imellem, hvorefter *"Nogle kommuner reagerer kun, hvis der er klager, andre laver opsøgende arbejde, og nogle kommuner finder egne løsninger lokalt."*

Et eventuelt krav til udarbejdelse af handlingsplaner vil derfor givetvis alligevel komme til at afspejle disse forskelle og lokale vilkår. Skovforeningen går ud fra, at man dér, hvor der er lokale problemer, netop løser disse lokalt.

At etablere og finansiere et beredskab synes derfor overflødigt, når det samtidigt anføres, at der ikke generelt er problemer. At søge at finansiere en offentlig forpligtelse

Jmt. modt.

- 2 NOV. 2004

Justitiministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

29. oktober 2004

Udtalelse om katte / Det Dyreetiske Råd

Efter gennemlæsning af Rådets udtalelse til Regeringens handlingsplan om forbedringer af katten, kan vi konstatere at vi umiddelbart, med en enkelt uenighed, er yderst tilfreds med Rådets holdning. Tilfredsstillende er det at Rådet, i udtalelsen, har formået at skelne mellem herreløse katte og ejede katte, og at det netop derfor ikke er muligt, at lave ens regler for alle kattene.

Vi er selvfølgelig uenig i diskussionen omkring af aflivning af uønskede killinger (side 22-23). Vi ved ud fra vores mangeårige erfaringer, at folk ikke får reguleret på den måde og dermed får vi det store overskud af katte. Samtidig synes vi at det er etisk forkert, at regulere en bestand ved at slå ihjel. Det eneste rigtige er at forebygge og neutralisere!

Med håb om, at der tages højde for vores ønske om ændring i udtalelsen til Justitiministeret, afventer vi spændt på udviklingen for kattene.

Med venlig hilsen

Jørgen Petersen
Direktør

Mobil 2230 1061

Akt.nr. 12
Justitiministeriet
CIVILRÅDET
102 5432-0013

Ejbydalsvej 260
2600 Glostrup
Tlf. 44 853 555
Fax 44 922 255
CVR 65 69 46 11

Dyrenes Beskyttelse har derudover en lang række kommentarer til Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte, som er beskrevet i vedlagte bilag, og foreningen kommer gerne til et møde og uddyber foreningens synspunkter.

Med venlig hilsen
DYRENES BESKYTTELSE

Arne Stevns
Præsident

Ole Münster
Direktør

Vedlagt bilag: Dyrenes Beskyttelses uddybende kommentarer til Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte

skal gøre med dem. Familien er bekymret for, om kattene kan klare sig selv, og spørger, hvad den skal stille op med dem.

3. *Efterladte katte.* En familie, som har været vært for en eller flere katte, er flyttet fra området - uden at tage hensyn til kattene. Nogle af beboerne i området er bekymrede for kattene og ved ikke, hvad de skal gøre. Nogle har henvendt sig til kommunen, der afslog at hjælpe.
4. *Uoverskueligt kattehold.* En person i området, der måske i forvejen har svært ved at tage vare på sig selv, tager alle de katte til sig, som han eller hun kan. Bestanden er nu nået op på 50-70 katte, og problemerne med fodring samt pasning og pleje er vokset foderværten over hovedet.

Der skal lovgives om mærkning og registrering

Rådet anbefaler (side 31 - 32),

1. at katte, der ikke er mærket og registreret, skal betragtes som herreløse,
  2. at mærkning og registrering ikke skal være lovpligtig,
  3. at man skal kunne frasige sig ejerskabet ved at framelde katten i katteregisteret.
- Disse forslag løser ikke de problemer, som Dyrenes Beskyttelse møder i sit daglige arbejde.

1. Indsats over for herreløse katte

Dyrenes Beskyttelse finder, at der er behov for at gøre en indsats over for de katte, som har et tilhørsforhold men som ikke er mærket og registreret. Dyrenes Beskyttelse vil anbefale følgende indsats:

1. Et første skridt ville være at forbyde private at indfange katte ved brug af tvang eller særlige instrumenter uden særskilt godkendelse fra kommunen. Dermed ville alle katte skulle indfanges efter "Vejledende retningslinier for praktiserende dyrlæger i forretninger vedr. indfangning og aflivning af herreløse katte".
2. Et andet skridt ville være, at kommunerne har en forpligtelse til at fremlyse katte, så en ejer/besidder får mulighed for at melde sig. I forbindelse hermed bør det være muligt at pålægge ejeren/besidderen at få katten mærket og registreret.
3. Et tredje skridt kunne være at kommunerne forpligtes til at indgå aftaler med f.eks. dyreværnsorganisationer om formidling af formidlingsegne katte.
4. Et fjerde skridt kunne være at gennemføre oplysningskampagner, der opfordrer til at få kattebesiddere til at erkende sit ansvar for katten, som de fodrer, f.eks. ved at få katten mærket og registreret. Dyrenes Beskyttelse vil se det som en naturlig opgave i forlængelse af foreningens arbejde med kattes velfærd.

Hvis de mærkede katte skulle sikres mod indfangning og aflivning, må det samtidigt sikres, at dyrlæger altid tjekker ejerskabet af en kat (også med chip-aflæser), før de afliver den (med mindre de kender kat og ejer i forvejen) samt undlader aflivning, hvis det ikke er ejeren eller en fra dennes husstand, som indleverer katten. Dette er ikke normal praksis blandt dyrlæger, hvis katten indleveres af private. Det understreger kattens retsløse tilstand.

2. Der skal etableres et og kun et register for katte

Det er helt uforståeligt, at Det Dyreetiske Råd foreslår, at mærkningen og registreringen af katte ikke skal være obligatorisk i lovgivningen. Dyrenes Beskyttelse finder, at når katten mærkes, så skal den også registreres, og ejeren skal være forpligtet til at meddele ejerskifte eller flytning. Det er helt uholdbart, at der i dag er 2 registre, og det er positivt, at Rådet støtter den aftale, der er indgået om at få etableret et fælles register. Rådet har dog ikke sikret sig, at der rent faktisk etableres et register. Det forekommer at være uden for Det Dyreetiske Råds ansvarsområde at tage stilling til de

Et problem med øretatovering er, at mærkningen, hvis den foretages tidligt i kattens liv, vil udviskes, efterhånden som katten bliver ældre. Derved kan det blive svært at identificere ejeren. Måske burde man både øretatovere og chipmærke katten.

Problemer med fortolkning af den nuværende lovgivning

Det Dyreetiske Råd anerkender (side 27 - 28), at lovgivningen, som vedrører katte, kan være svær at gennemskue, men mener, at problemet skal klares ved, at de berørte myndigheder og organisationer f.eks. udarbejder pjecer eller andet informationsmateriale, der samler de relevante oplysninger.

Hvis der med organisationer menes dyreværnsorganisationer, kræver dette, at disse tolker lovgivningen rigtigt. Og hvis der med myndigheder menes Justitsministeriet, Fødevareministeriet og Miljøministeriet, kræver det en samordning mellem dem, så alle relevante områder dækkes.

Men hvis disse myndigheder alligevel skal ofre tid og ressourcer på dette, bør startes en proces, der fører frem til, at lovgivning vedrørende katte bliver samlet - samtidigt med, at katte (og hunde) bliver taget ud af Mark- og Vejfredsloven.

Mark- og Vejfredsloven giver problemer for kattene ved at åbne mulighed for, at man kan indfange katte, der færdes på ens grund. Hvis private indfanger katte med fælder, er der f.eks. ingen garanti for, at fælderne er rigtigt udformet, bliver anvendt korrekt og bliver tilset med den hyppighed, som de skal. Desværre kan private frit indkøbe fælder - f.eks. mårffælder hos Harald Nyborg - som anvendes til indfangning af katte.

”Vejledende retningslinier for praktiserende dyrlæger i forretninger vedrørende indfangning og aflivning af herreløse” (Skr. nr. 140 af 23/10 1997) beskytter de herreløse katte - bl.a. ved at stille krav til fældens størrelse (ovennævnte mårffælder overholder ikke disse krav) og udformning, opsyn med fælderne, efterfølgende transport af dyrene samt undersøgelse af evt. mærkning og andet, der kan afsløre et tilhørsforhold. Denne beskyttelse findes desværre ikke for ejede katte, der færdes på privat grund. Dyreværnsloven yder ikke disse katte tilstrækkelig beskyttelse. Dyrenes Beskyttelse finder derfor, at det bør være forbudt for private at indfange katte, hvis det kræver brug af særlige instrumenter.

Hvis ikke loven er klar på dette punkt, vil der fortsat være mange mennesker, som vil forsøge at indfange katte på en måde, som måske kan tolkes som "uhensigtsmæssig", uden de er klar over, at det kan være i strid med Dyreværnsloven.

Foderværter

Det Dyreetiske Råd har ret i, at man ikke kan kriminalisere fodring af herreløse katte. Rådet understreger, at der følger et ansvar med fodringen, herunder at foderværten sørger for at regulere bestanden og får kattene mærket og registreret. Det kan f.eks. ske ved, at dyreværnsorganisationer, som yder støtte, stiller krav om neutralisering af kattene.

Man bør i den forbindelse være opmærksom på, at der er mange ofte mindrebemidlede personer, som på eget initiativ fodrer herreløse katte. Disse personer kan ikke leve op til det ansvar, som følger med fodringen. Efterhånden kan bestanden af fodrede katte nå helt op på 50-70 individer, med det resultat, at problemerne vokser foderværten over hovedet. Det bør helt klart være en kommunal opgave at træde til og hjælpe i sådanne situationer.

Maj-Britt Haastrup (951mbh)

Fra: \$Justitsministeriet (951jm)
Sendt: 29. oktober 2004 15:10
Til: £JOURCivilkontoret (951s03)
Emne: VS: Det dyreetiske råds udtalelse om katte

SFX914.pdf (47 KB)

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Camilla Nordal Rask [mailto:CAN@kl.dk]
Sendt: 29. oktober 2004 15:05
Til: \$Justitsministeriet (951jm)
Emne: Det dyreetiske råds udtalelse om katte

Til Christina Gulisano

Hermed fremsendes KLs svar på høringen af Det dyreetiske råds udtalelse om katte.

Venlig hilsen
Camilla Nordal Rask
<<SFX914.pdf>>

Akt.nr. 10
Justitsministeriet 02 17.5432-0013
Civilkontoret

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
27 OKT. 2004

DATO 26. oktober 2004

JOURNAL NR.

RA-2004-850-0026

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: HJC

RIGSADVOKATEN

FREDEKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 28. september 2004 (j.nr. 2002-5432-0013) har Justitsministeriet anmodet om mine eventuelle bemærkninger til Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte.

I den anledning skal jeg meddele, at jeg ikke har bemærkninger til udtalelsen.

På rigsadvokatens vegne

Hanne Schmidt

Akt.nr. 7
Justitsministeriet
Civilkontoret
2002 NR. 5432-0013

Jmt. Mdt.
20 OKT. 2004

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

18. oktober 2004
J.nr.: 2005-005-220
Sagsbehandler: RHA

ADMINISTRATIONS-
AFDELINGEN

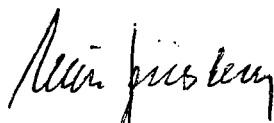
Telefon: 33 1 4 88 88
Direkte: 33 9 10 910
Lokal: 5503
Telefax: 33 4 3 00 18

Web: www.politi.dk

Ved brev af 28. september 2004 (j.nr. 2002-5432-0013) har Justitsministeriet anmodet om Rigspolitiets eventuelle bemærkninger til Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte

Rigspolitiet har ikke bemærkninger til den fremsendte udtalelse.

Med venlig hilsen

Erik Justesen
vicerigspolitichef

Akt.nr. 5
Justitsministeriet 2002 10. 5432-0013
Civilkontoret

Maj-Britt Haastrup (951mbh)

Fra: \$Justitsministeriet (951jm)
Sendt: 4. oktober 2004 10:15
Til: £JOURCivilkontoret (951s03)
Emne: VS: Høringssvar vedr. Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte

Høringssvar til
Justitsministe...

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Lone von Wower, LVW [mailto:LVW@ARF.DK]
Sendt: 4. oktober 2004 10:04
Til: \$Justitsministeriet (951jm)
Emne: Høringssvar vedr. Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte

<<Høringssvar til Justitsministeriet vedr. Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte_v1.DOC>> Med venlig hilsen

Dorte Ernst
Amtsrådsforeningen
Dampfærgevej 22
2100 København Ø

Telefon direkte 3529 8394
Telefon omstilling 3529 8100
Fax 3529 8300
www.arf.dk

Akt.nr. 3
Justitsministeriet 2002 M. 5432 - 0013
Civilkontoret